

## DUHUL SFÂNT

### CE CREDEA E.G. WHITE CĂ ESTE DUHUL SFÂNT:

1. "Numai prin intermediul ajutorului acestui Spirit ce era la început și se mișca pe deasupra apelor, acel CUVÂNT prin care toate lucrurile au fost făcute, acea LUMINĂ ADEVĂRATĂ ce luminează pe toți oamenii, se poate interpreta corect mărturia științei. Numai prin conducerea Sa se pot descoperi adevărurile cele mai profunde."(EGW, Educație, cap.Știința și Biblia).
2. "Duhul este suflarea lui Dumnezeu" (4 BC 1166)
3. "Duhul este cea mai mare putere din univers" (ST, Sept.4, 1893) (GA 270,1)
4. "Duhul este omniprezența lui Dumnezeu" (Educație p. 131) (Manuscript 138, 1897)
5. "Duhul este caracterul lui Dumnezeu" (RH, Iulie 28, 1891 par. 9)
6. "Duhul este chipul Persoanei Tatălui" (Mărturii pentru Predicatori , engleză, pag. 137,2)
7. "Duhul este prezența și favoarea lui Dumnezeu" (Mărturii,vol.9, 1909, p.230) (ST, 23 nov1891)
8. "Duhul este slava pe care Tatăl a dat-o Fiului" (ST, 3 Octombrie 1892)
9. "Duhul este viața spirituală a lui Hristos" (Spiritul Profetic vol. 3, 242)(Divina Vindecare, 130) (RH 5 Aprilie, 1906)
10. "Influența Duhului Sfânt este viața lui Hristos în suflet" (R&H 26 oct. 1897)
11. "Duhul este prezența personală a lui Hristos în credincios" (Recibireis Poder pag.179,2)
12. "Duhul este divinitatea si persoana lui Hristos" (RH 5 Aprilie, 1906)
13. "Duhul este harul lui Hristos" (ST, 28 mai 1902, alin. 3)
14. "Mângâietorul este Hristos" (RH January 27,1903) (8MR 49) (8MR 57) (RH 26 Octombrie, 1897) (Manuscrise eliberate vol. 19, pag. 297)
15. "Duhul a tot adevărul este Hristos, manifestat in trup" (Ms125-25 iulie 1906, alin. 13)
16. "Duhul este Hristos invizibil pentru lume" (SW, Sept 13, 1898, par.2) (Cada dia con Dios,143)
17. "Duhul adevărului este Hristos" (SW Oct. 25, 1898)
18. "Duhul este Isus Hristos" (Lt66-10 aprilie 1894, alin.18)
19. "Duhul este Hristos Însuși" (14MR, 23,24) (DA 166) (Ms 5a, 1895)

### DUHUL SFÂNT LA BOTEZUL LUI ISUS

20. "Când s-a aflat că Isus într-adevăr a plecat, atenția societății a fost îndreptată asupra ucenicilor, care au rămas în urmă. Pentru prima dată au avut aceștia ocazia să-și mărturisească credința lor în Isus din Nazaret ca Mântuitor al lumii. Ioan poveste, despre cele ce a auzit și văzut în învățăturile Sale. El le vorbește despre întâmplările minunate de la botezarea lui Isus prin profetul Ioan în Iordan; **cum lumina și strălucirea s-au coborât atunci din cer asupra Lui în chip de porumbel**, în timp ce un glas care venea din cerul senin și deschis Îl declară ca Fiul al Tatălui cel nemărginit. Ioan le-a istorisit aceste fapte cu o limpezime și exactitate convingătoare. Curiozitatea tuturor celor de față a fost trezită, și mulți care au așteptat cu dor venirea lui Mesia, credeau că acesta va fi poate Cel Promis încă de mult lui Israel." {VI 84.4}
21. "Îngerii nu ascultaseră niciodată înainte o astfel de rugăciune. Ei sunt gata să ducă la Comandantul lor iubit un mesaj de asigurare și mângâiere. Dar nu, Însuși Tatăl va răspunde cererii Fiului Său. **Razele slavei Sale pornesc direct de la tron. Cerurile sunt deschise și deasupra capului Mântuitorului coboară ceva, ca un chip de porumbel, din cea mai curată, lumină — emblema potrivită Lui, cel blând și smerit....**" {AÎ 169.2}
22. "Oamenii stăteau în liniște și Îl priveau pe Isus. Chipul Său a fost scăldat în **lumina** care înconjoară pururi tronul lui Dumnezeu. Fața Lui, îndreptată în sus, a fost **acoperită de slavă** așa cum nu mai văzuseră niciodată fața vreunui om. Din cerul deschis s-a auzit un glas care zicea: "Acesta este Fiul

Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.” — The Desire of Ages, 111, 112 {AÎ 169.3}

23. ”Domnul promisese că-i va da lui Ioan **un semn** prin care să poată cunoaște că El este Mesia, iar acum, când Isus ieșea din apă, **semnul făgăduit** a fost dat; căci el a văzut cerurile deschise, iar Duhul lui Dumnezeu, **în chip de porumbel de un aur strălucitor**, planând **asupra capului lui Hristos**, și din cer s-a auzit un glas care zicea: ”Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea.” — The Youth's Instructor, 23 iunie, 1892. {AÎ 169.4}
24. ”Din marea mulțime prezentă la Iordan, **doar puțini în afară de Ioan au putut înțelege viziunea cerească.**” — The Desire of Ages, 112. {AÎ 170.1}
25. ”La botezul Mântuitorului, Satana era printre martori. El a văzut **slava Tatălui umbrindu-și Fiul**. El a auzit vocea lui Iehova dând mărturie despre divinitatea lui Isus. Încă de la păcatul lui Adam, neamul omenesc nu mai putea comunica direct cu Dumnezeu; legătura dintre cer și pământ era prin Hristos; însă acum, când Isus a venit ”într-o fire asemănătoare cu a păcatului” (Romani 8, 3), Însuși Tatăl a vorbit {AÎ 170.2}
26. ”Din mulțimea imensă de lângă Iordan, puțini, în afară de Ioan, au înțeles această descoperire cerească. Cu toate acestea, întreaga adunare era pătrunsă de prezența Dumnezeirii. Lumea stătea în picioare, privind în tăcere la Hristos. **Trupul Lui era scăldat în lumina veșnică, ce înconjoară tronul lui Dumnezeu. Fața Lui** înălțată spre cer era **plină de slavă**, așa cum niciodată nu văzuseră ei o față de om. Din cerurile deschise s-a auzit un glas zicând: ”Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea”. {HLL 112.2}
27. ”Când Domnul Hristos S-a plecat pe țărmul Iordanului, după botezul Lui și S-a rugat pentru omenire, cerurile erau deschise și Duhul lui Dumnezeu, ca un porumbel **de aur strălucitor**, a înconjurat făptura Mântuitorului, iar o voce din cer a spus: ”Acesta este Fiul Meu prea iubit în care Îmi găsesc plăcerea.” {ÎC 525.3}
28. ” După ce a fost botezat, El S-a plecat pe genunchi, pe malul Iordanului, și niciodată până atunci cerul nu a mai auzit o rugăciune ca aceea, înălțată de pe buzele Lui divine. Hristos a luat natura noastră asupra Lui. **Sub forma unui porumbel strălucitor, slava lui Dumnezeu a venit la El** și, din înălțimile infinite, s-au auzit următoarele cuvinte: ”Acesta este Fiul Meu Preaiubit, în care îmi găsesc plăcerea”. {Te 284.5}
29. ”Când Cerul a mărturisit pentru Isus la botezul Lui, **ei n-au înțeles nimic**. Ochii care niciodată nu se îndreptaseră în credință către Cel Nevăzut n-au văzut descoperirea **slavei lui Dumnezeu**; urechile care niciodată nu ascultaseră de glasul Lui nu au auzit cuvintele mărturiei. **La fel se întâmplă și acum**. Deseori prezența lui Hristos și a îngerilor slujitori se manifestă în adunările oamenilor și cu toate acestea mulți nu știu acest lucru. Ei nu simt nimic deosebit. Doar unora li se descoperă prezența Mântuitorului. Pace și bucurie străbat în inima lor. Ei sunt mângâiați, încurajați și binecuvântați.” Viata lui Isus (HLL) pagina 116-117. capitolul 14. paragraf 12. (original engleză pagina 136).
30. ”Niciodată nu au ziseră îngerii o rugăciune ca aceasta. Ei erau nerăbdători să aducă iubitului lor Conducător un cuvânt de asigurare și de mângâiere. Dar nu; Tatăl Însuși va răspunde la cererea Fiului Său. Direct de la tron au pornit **razele slavei Sale**. Cerurile s-au deschis și **asupra frunții Mântuitorului a coborât un chip de porumbel din cea mai curată lumină — simbol potrivit pentru El, Cel umil și blând.**” {HLL 112.1}
31. “Duhul Sfânt este un agent liber, activ si independent. Dumnezeuul cerului foloseste Duhul Sau dupa buna Sa placere...”(RH 5 mai, 1896)

32. „Cuvântul lui Dumnezeu - adevărul - este canalul prin care Domnul își manifestă Duhul Său și puterea Sa” (AA 519)
33. “Fara Duhul Sfânt, fara suflarea lui Dumnezeu, constiinta devine amortita, lipsita de viata spirituala...” (4 BC 1166)
34. „Dumnezeu ne vorbeste prin natura si revelatie, prin providenta Sa si prin influenta Duhului Sau Sfânt.” (CH 93)
35. “Dându-ne Duhul Sau, Dumnezeu ni Se da pe Sine, făcându-Se un izvor de influente dumnezeieti, pentru a da lumii viata si sanatate.” (7T 273)
36. „Prin Duhul Sau Cel Sfânt, Dumnezeu a lucrat de la început prin unelte omenesti, în vederea împlinirii planului Sau în favoarea neamului omenesc cazut”
37. “Tatal a dat Fiului Sau Duhul fara masura...”(GC 477)
38. „Isus a cautat sa imprime în ei gândul ca în daruirea Spiritului Sau Sfânt, El le-a dat lor slava pe care Tatal I-a dat-o Lui, asa încât El si poporul Lui sa fie una în Dumnezeu. Calea si vointa noastra trebuie sa fie în supunere fata de vointa lui Dumnezeu, stiind ca este sfânta, dreapta si buna.” (ST, 3 octombrie 1892)
39. “Niciodata nu auzisera îngerii o rugaciune ca cea înaltata de Isus la botezul Sau si erau dornici de a fi purtatori ai mesajului Tatalui catre Fiul Sau. Dar nu; direct de la Tatal iese lumina slavei Sale. Cerurile s-au deschis si razele slavei au coborât asupra Fiului lui Dumnezeu si au format un chip de porumbel, asemenea aurului stralucitor. Aceasta forma de porumbel a fost simbol potrivit al umilintei si blândetei lui Hristos.” (2SP 60, 61)
40. „Dupa ce Hristos a fost botezat, a îngenuncheat pe marginile Iordanului si niciodata mai înainte nu a auzit cerul o rugaciune ca cea care a venit de pe buzele Sale divine. Hristos a luat natura noastra asupra Sa. Slava lui Dumnezeu, în forma unui porumbel sclipitor, s-a oprit asupra Lui, si din înaltul cerului s-au auzit aceste cuvinte: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi gasesc toata placerea.”” Temperanta 284.4
41. „În timp ce se ruga, slava lui Dumnezeu, în forma unui porumbel sclipitor, s-a oprit asupra Lui, si din înaltul cerului s-a auzit vocea Celui Infinit: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi gasesc toata placerea.”” Buletinul Conferintei Generale 4 Aprilie 1901 par. 15
42. „Niciodata nu auzisera îngerii o rugaciune ca aceasta. Ei erau nerabdatori sa aduca iubitului lor Conducator un cuvânt de asigurare si de mângâiere. Dar nu; Tatal Însusi va raspunde la cererea Fiului Sau. Direct de la tron au pornit razele slavei Sale. Cerurile s-au deschis si asupra fruntii Mântuitorului a coborât un chip de porumbel din cea mai curata lumina - simbol potrivit pentru El, Cel umil si blând. Din mulimea imensa de lânga Iordan, putini, în afara de Ioan, au înțeles aceasta descoperire cereasca. Cu toate acestea, întreaga adunare era patrinsa de prezenta Dumnezeirii. Lumea statea în picioare, privind în tacere la Hristos. Trupul Lui era scaldat în lumina vesnica, ce înconjoara tronul lui Dumnezeu. Fata Lui înaltata spre cer era plina de slava, asa cum niciodata nu vazusera ei o fata de om. Din cerurile deschise s-a auzit un glas zicând: "Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi gasesc placerea". DA 112
43. “Maretia lui Dumnezeu este pentru noi de necuprins. "Domnul Îsi are scaunul de domnie în ceruri" (Psalmii 11,4); cu toate acestea, prin Duhul Sau, este prezent pretutindeni. El are o cunoastere intima a tuturor lucrarilor mâinilor Sale si un interes personal fata de acestea...

**"Unde ma voi duce departe de Duhul Tau si unde voi fugi departe de prezenta Ta? Daca ma voi sui în cer, Tu esti acolo, daca ma voi culca în locuinta mortilor iata-Te si acolo (Ps. 139: 7)." (Ed. 131)**

44. "Nu fără piedici urma să câştige Cărmuitorul cerului inimile oamenilor pentru Împărăţia Lui. El a fost atacat de cel rău fără încetare, chiar de când era un prunc în Betleem. În Hristos se manifesta chipul lui Dumnezeu, şi pe motivul acesta sfaturile diavoleşti luaseră hotărârea să-L doboare. N-a fost fiinţă în lumea aceasta care să scape de sub puterea înşelătorului. Forţele confederaţiei răului au fost împinse să lupte cu El şi, dacă va fi cu putinţă, să-L biruiască. La botezul Mântuitorului, Satana se găsea între cei de faţă. A văzut slava Tatălui umbrind pe Fiul Său. A auzit glasul lui Iehova adeverind dumnezeirea lui Isus. De la căderea lui Adam în păcat, neamul omenesc se desprinsese de legătura directă cu Dumnezeu; legătura între cer şi pământ se făcuse direct prin Hristos. Dar acum, la venirea lui Isus, "într-o fire asemănătoare cu a păcatului" (Rom.8,3), Tatăl Însuşi a vorbit. Mai înainte comunicase cu omenirea prin Hristos; acum comunica cu omenirea în Hristos." HLL pag. 97. capitol 12. paragraf 7.
45. Ioan fusese adânc mişcat văzând pe Isus plecat în rugăciune, stăruind cu lacrimi pentru aprobarea Tatălui. Când slava lui Dumnezeu L-a înconjurat şi s-a auzit glasul din cer, Ioan a recunoscut semnul făgăduit de Dumnezeu. HLL pag. 93. capitol 11 paragraf 15.
46. "Niciodată nu auziseră îngerii o rugăciune ca aceasta. Ei erau nerăbdători să aducă iubitului lor Conducător un cuvânt de asigurare şi de mângâiere. Dar nu; Tatăl însuşi va răspunde la cererea Fiului Său. Direct de la tron au pornit razele slavei Sale. Cerurile s-au deschis şi asupra frunţii Mântuitorului coborî un chip de porumbel din cea mai curată lumină - simbol potrivit pentru El, Cel umil şi blând. HLL pag. 93. capitol 11 paragraf 12. ATENȚIE la declaratia spiritului profetic" Direct de la tron au pornit razele slavei Sale. ... asupra frunţii Mântuitorului coborî un chip de porumbel din cea mai curată lumină - simbol potrivit pentru El, HLL pag. 93. capitol 11 paragraf 12.
47. Lumea sta în picioare privind în tăcere la Hristos. Trupul lui era în lumina veşnică coborâtă de la tronul lui Dumnezeu. Faţa lui înălţată spre cer era plină de slavă, aşa cum niciodată nu văzuseră ei o faţă de om. HLL pag. 93. capitol 11 paragraf 13.
48. Slava aşezată asupra lui Hristos este o cheazăşie a iubirii lui Dumnezeu faţă de noi. Ea ne vorbeşte despre puterea rugăciunii, -cum poate ajunge glasul omenesc la urechea lui Dumnezeu şi cum găsesc primire cerurile noastre în curţile cereşti. Prin păcat, pământul a fost despărţit de cer şi înstrăinat de legăturile cu el; dar Isus l-a legat din nou de tronul slavei. HLL pag. 94. capitol 11 paragraf 17.
49. . Lumina care prin porţile deschise ale cerului a venit asupra Mântuitorului nostru va veni şi asupra noastră când ne rugăm pentru a ne împotrivi ispitei. Glasul care a vorbit lui Isus zice oricărei fiinţe credincioase: "Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care Îmi găsesc plăcerea". HLL pag. 94. capitol 11 paragraf 17.
50. „După manifestarea minunată a Duhului Sfânt, în Ziua Cincizecimii, Petru i-a îndemnat pe oameni la pocăinţă şi la botez în numele lui Hristos, pentru iertarea păcatelor; şi el a spus: «Veţi primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduinţa aceasta este pentru voi, pentru copiii voştri, şi pentru toţi cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.» (Faptele Apostolilor 2:38-39). În legătură imediată cu scenele marii zile a lui Dumnezeu, Domnul, prin proorocul Ioel, a făgăduit o manifestare deosebită a Duhului Său (Ioel 2:28). Această profeţie s-a împlinit parţial în revărsarea Duhului Sfânt în Ziua Cincizecimii; dar va ajunge la o împlinire deplină în manifestarea harului divin care va însoţi încheierea lucrării Evangheliei.” – Tragedia veacurilor, 9.
51. **Prezenţa Tatălui L-a cuprins pe Hristos şi nu I s-a întâmplat nimic altceva decât ce a îngăduit iubirea nemărginită, pentru binecuvântarea omenirii. Acesta era izvorul Său de MÂNGÂIERE şi este şi pentru noi. Acela care este pătruns de Spiritul Domnului Hristos rămâne în Hristos. Lovitura ţintită**

spre el cade asupra Mântuitorului, care îl înconjoară cu PREZENȚA SA. Și orice vine asupra lui, vine de la Hristos. El n-are nevoie să se împotrivescă răului, deoarece Domnul este apărarea sa. Nimic nu-l poate atinge, decât dacă îngăduie El, și „toate lucrurile” îngăduite „lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu” (Romani 8, 28). {CMF 71.2}

## CINE ESTE MÂNGÂIETORUL

52. "MÂNTUITORUL ESTE MÂNGÂIETORUL; AM EXPERIMENTAT CĂ EL ESTE."(8MR 49)
53. "Hristos vine CA MÂNGÂIETOR la toți cei care cred. El vă învață să aveți încredere în El."(8Mr.57).
54. "Hristos a suflat peste ei Duhul Său (Ioan 20.22). El le dădea una din cele mai sfinte îndatoriri și dorea să scrie în inima lor, gândul că fără Duhul sfânt lucrarea aceasta nu putea să fie îndeplinită. Duhul sfânt ESTE ADIEREA VIETII SPIRITUALE (SUSUR BLÂND) ÎN SUFLET. Împărtășirea Duhului ESTE împărtășirea vieții lui Hristos." H.L.L. pag 805,3
55. "Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, și anume Duhul adevărului CARE ESTE HRISTOS FORMAT ÎNĂUNTRU, SPERANȚA SLAVEI, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că NU-L VEDE și nu-L cunoaște, dar voi ÎL cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi. Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi". Ms24-1898 (Februarie 22, 1898) par. 21
56. "Privind prin credință la Isus, credința noastră străpunge umbrele, și îl adorăm pe Dumnezeu pentru minunata Lui dragoste de a ni-l da pe Isus, MÂNGÂIETORUL."(19 MR.297).
57. "Dându-le porunca Sa urmașilor Săi, Hristos nu le-a spus că vor fi lăsați singuri. El i-a asigurat că EL va fi aproape de ei. EL A VORBIT DESPRE OMNIPREZENȚA SA ÎNTR-UN MOD SPECIAL. Mergeți la toate națiunile, a spus El. Mergeți în cea mai îndepărtată parte a globului locuit, dar să știți că PREZENȚA MEA va fi acolo. Lucrați în credință și încredere, pentru că nu va fi niciodată vreun timp când EU vă voi părăsi."(Manuscript 138, 1897)
58. "Împovărat de natura umană, Hristos nu putea să fie în fiecare loc în mod personal; de aceea era în interesul lor ca El să-i părăsească, să meargă la Tatăl Său, și să trimită Duhul pentru a fi succesorul Său pe pământ. DUHUL SFÂNT ESTE EL ÎNSUȘI dezbrăcat de personalitatea umanității, și astfel independent. El se putea prezenta pe Sine ca prezent în toate locurile prin Duhul Său, ca omniprezent..." (E.G.White, Ms 5a, 1895 și Manuscript Release,14, pag.23)
59. "Ca Hristos să se manifeste pe Sine lor și totuși să fie invizibil pentru lume era o taină pentru ucenici. Ei se gândeau la manifestarea exterioară fizică. Ei nu puteau înțelege faptul că puteau avea PREZENȚA PERSONALĂ A LUI HRISTOS CU EI ȘI TOTUȘI EL SĂ FIE NEVĂZUT PENTRU LUME. Ei nu au înțeles înțelesul unei manifestări spirituale."(EGW, Cada dia con Dios,p.143) {TDG 142.4} [https://egwwritings.org/?ref=en\\_TDG.142.4&para=149.1040](https://egwwritings.org/?ref=en_TDG.142.4&para=149.1040)
60. Ei au văzut pe Acela „pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; dar voi ÎL cunoașteți, căci rămâne cu voi, și va fi în voi.” (Ioan 14, 17.) Singura cale prin care putem câștiga o cunoștință desăvârșită a adevărului este să ne păstrăm inima plină de iubire și supusă față de Duhul lui Hristos. Inima trebuie să fie curățită de îngâmfare și mândrie și eliberată de tot ce a ținut-o în stăpânire, pentru ca Hristos să poată fi întronat în ea. {HLL 494}
61. "HRISTOS ESTE MÂNGÂIETORUL. Când Cerul a mărturisit pentru Isus la botezul Lui, ei nu au înțeles nimic. Ochii care niciodată nu se îndreptaseră în credință către Cel Nevăzut nu au văzut descoperirea slavei lui Dumnezeu; urechile care niciodată nu ascultaseră de glasul Lui nu au auzit cuvintele mărturie. La fel se întâmplă și acum. Deseori PREZENȚA LUI HRISTOS ȘI A ÎNGERILOR SLUJITORI se manifestă în adunările oamenilor și cu toate acestea mulți nu știu acest lucru. Ei nu simt nimic deosebit. Doar unora li se descoperă PREZENȚA MÂNTUITORULUI. Pace și bucurie străbat în inima lor. Ei sunt MÂNGÂIAȚI, încurajați și binecuvântați." (Viața lui Isus,pag.116-117, cap.14,par.12,orig.engl.pag.136).

62. "Mergeți și predicați Evanghelia la toate neamurile", ne spune Mântuitorul, „pentru ca ei să poată deveni copii ai lui Dumnezeu. EU SUNT CU VOI în lucrarea aceasta, învățându-vă, îndrumându-vă, MÂNGÂINDU-VĂ, întărindu-vă, dându-vă succes în lucrarea voastră de tăgăduire și jertfire de sine. Voi lucra asupra inimilor, CONVINGÂNDU-LE DE PĂCAT și întorcându-le de la întuneric la lumină, de la neascultare la dreptate. În lumina Mea ei vor vedea lumină. Voi veți avea de dat piept cu opoziția uneltelor satanice; dar puneți-vă încrederea în Mine. NICIODATĂ NU VĂ VOI LĂSA”. {8M 17.2} (1904)
63. "Să studieze capitolul 17 din Ioan, și să învețe cum să se roage și cum să trăiască rugăciunea lui HRISTOS. EL ESTE MÂNGÂIETORUL. EI VA LOCUI ÎN INIMILE LOR, făcându-le bucuria deplină." (E.G. White, Review and Herald, 27 ianuarie 1903).
64. "NU ESTE UN ALT MÂNGÂIETOR CA ISUS, atât de sensibil și de adevărat. El este mișcat de simțământul neputinței noastre. Spiritul Lui vorbește inimii... Influența Duhului Sfânt este VIAȚA LUI ISUS în suflet." (RH 26 Octombrie, 1897) {AG 195.4}
65. Hristos este totul pentru cei ce îl primesc. Este MÂNGÂIETORUL lor, siguranța lor, însănătoșirea lor. Nu există vreo altă lumină afară de Hristos. Nu trebuie să existe vreun nor între suflet și Hristos. Inima Lui plină de dragoste este dornică să inunde sufletul cu razele strălucitoare ale dreptății Lui." (Letter 153a, 1897) {LHU 221.7}
66. "Duhul sfânt în mod constant lucrează, învață, amintește, mărturisește, ajungând la inimă CA MÂNGÂIETOR DIVIN, convingând de păcat ca un judecător și ghid desemnat. HRISTOS A FOST DUHUL ADEVARULUI. Lumea nu va asculta pledoariile Lui. Ei nu-l vor accepta ca ghid al lor. Ei nu ar putea să discearnă locurile nevăzute, lucrurile spirituale nu erau cunoscute de ei. Dar ucenicii Lui văd în El Calea, ADEVĂRUL ȘI VIAȚA, SI EI VOR AVEA PREZENȚA LUI STATORNICĂ." (Southern Review, 25 Oct 1898 - Ellen White).
67. "Dacă revizuiești trecutul cu o privire clară, vei vedea, tocmai la timpul când viața ți se părea numai o încurcătură și o povară, că ISUS ÎNSUȘI A FOST APROAPE DE TINE, căutând să te conducă la lumină. TATĂL TĂU CERESC a fost alături de tine, aplecându-Se asupra ta cu o iubire de negrăit, făcându-te să suferi pentru binele tău, așa cum curățitorul purifică minereul cel prețios. Când te-ai crezut părăsit, El a fost aproape de tine să te MÂNGÂIE și să te susțină. Noi rareori Îl vedem pe Isus așa cum este și niciodată nu suntem gata să-I primim ajutorul pe cât este El de gata să ne ajute." {4M 220.2}
68. "Cum voi putea să port în mod impresionant trimiterea pe care Hristos a dat-o poporului Său - privilegiul de a fi lucrători cu DUHUL A TOT ADEVĂRUL MANIFESTAT ÎN TRUP - FIUL DIVIN AL LUI DUMNEZEU, îmbrăcat cu umanitatea, un canal conceput și pregătit să primească și trimită continuu curentul ceresc?". {Ms125-1906 (25 iulie 1906) alin.13}
69. "Este aluatul Duhului lui Hristos, care ne este trimis din cer, și este numit Duhul Sfânt..." (Manuscris 36, par.42, 1891)
70. "Motivul pentru care bisericile sunt slabe, bolnave, pe punctul de a muri, este acela că vrăjmașul a adus asupra sufletelor tremurătoare influențe de o natură descurajatoare. El a căutat să-L ascundă vederii lor pe Isus ca MÂNGÂIETOR, ca pe unul care mustră, sfătuiește și avertizează spunând: „Aceasta este calea, mergeți pe ea.” (RH 26 August, 1890)
71. "Același Isus care a umblat cu ucenicii Săi, care i-a învățat pe pământ, care a suferit și a suferit în natura Sa umană, este cu noi în puterea Lui divină. El este la dreapta noastră pentru a ne ajuta în orice situație de urgență. Să ridicăm pe Isus și să dezvăluim fundamentul Bibliei pentru adevărata noastră credință. În rândul credincioșilor au existat disensiuni, necredință și gelozie și, din partea unora, o rezistență fermă a luminii din cer. Mi s-a arătat că cei care s-au opus luminii nu vor mai vedea niciodată în mod clar, decât dacă își umilesc inimile înaintea lui Dumnezeu și își mărturisesc întristările, prejudecățile, ura față de lumina pe care a trimis-o Dumnezeu, care, dacă ar fi acceptat, i-ar face înțelepți spre mântuire." {Ms16-1890.12}
72. "Copilașilor, păziți-vă de idoli! Domnul vine curând. Dorim înțelegerea completă și perfectă ce numai Domnul ne poate da. Nu cumva să primim spiritul celuiilalt. NOI VREM PE DUHUL SFÂNT,

CARE ESTE ISUS HRISTOS. Dacă comunicăm cu Dumnezeu, vom avea putere și har și eficiență.” {Lt66-1894 (10 aprilie 1894) alin.18}

73. ”Suntem pregătiți să-L primim pe MÂNGÂIETORUL? Deschidem ușa inimii, și Îl invităm pe MÂNTUITORUL să intre ”- (EG White, GCB 2 aprilie 1903)
74. "Dacă priviți la Isus și luați de la El cunoștință, putere și har, veți putea împărtăși și altora MÂNGÂIEREA LUI, fiindcă MÂNGÂIETORUL este cu voi." (E.G.White, Sfaturi pentru sănătate, pag. 502,4,engleză)
75. "Oh, ce privilegii avem de a fi împreună conlucrători cu Isus Hristos! El vine la noi ca DUHUL ADEVĂRULUI" (Lt144-1896)
76. „ISUS VINE LA VOI CA DUHUL ADEVĂRULUI; studiați mintea Duhului, consultați pe Domnul vostru, urmați calea Lui.” *Ms8c-1891 (July 26, 1891) par. 14*
77. "Hristos urmează să fie cunoscut sub NUMELE BINECUVÂNTAT DE MÂNGÂIETOR". *Ms7-1902 (January 26, 1902)*
78. 'Nu vă voi lăsa orfani; voi veni la voi.' Duhul divin pe care Mântuitorul lumii a promis că va trimite este prezența și puterea lui Dumnezeu. El nu va lăsa poporul Său în lume, lipsit de harul Său, să fie bătut de vrăjmașul lui Dumnezeu și hărțuit de asuprirea lumii; dar El va veni la ei. Lumea nu poate vedea adevărul; ei nu cunosc pe Tatăl sau pe Fiul, ci doar nu doresc să-L cunoască pe Dumnezeu, nu doresc să se uite la Isus, să-i vadă bunătatea, dragostea, atracțiile Sale cerești. Isus îi invită pe toți oamenii să-L accepte; și unde este inima deschisă să-l primească, El va veni, bucurând sufletul cu lumina și bucuria prezenței Sale. {E. G. White, Signs of the Times, 23 noiembrie 1891}
79. "In timp ce Isus slujește în Sanctuarul de sus, El este, prin Duhul Lui cel Sfânt, și slujitor în biserica Sa de pe pământ. Pentru ochiul fizic, El este departe, dar de fapt se împlinește făgăduința pe care El a dat-o la înălțare: "Iată că EU SUNT cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului "(Matei 28,20). În timp ce slujitorii Lui mai mici primesc putere de la El, PREZENȚA LUI întăritoare este totdeauna cu biserica Lui. "(HLL,166).
80. „Hristos este sursa adevăratei creșteri, susținătorul vieții. Prin Duhul Său cel sfânt, El comunică principii divine și oferă viața spirituală.” {E.G. White, Manuscript Releases, vol.20, 1901, p.143}
81. ”Hristos este izvorul din care lucrătorii Săi trebuie să primească uleiul harului, care le permite să înainteze în lucrarea Lui. El s-a golit pe sine însuși de slava Sa pentru a putea umple pe credincioșii Săi cu Spiritul Lui, ceea ce le va da putere și eficiență.” (Lt67-1902,44)
82. „El vine la noi astăzi prin Duhul Său cel Sfânt. Să-L recunoaștem acum; apoi Îl vom recunoaște când va veni pe norii cerului, cu putere și cu mare slavă.” {E.G. White, Review and Herald, 30 Aprilie 1901, p.8}
83. Cu toate ca lucrarea de mijlocire, urma sa nu se mai faca pe pamant, cu toate ca sanctuarul si Marele nostru preot urma sa nu mai fie vazuti de ochiul omenesc, ucenicii nu urmau sa sufere prin aceasta nici o pierdere. Din cauza lipsei Mantuitorului, ei nu urmau sa simta vreo intrerupere a legaturilor, si nici slabire a puterilor. In timp ce Isus slujeste in sanctuarul de sus El (Hristos) este prin Duhul lui cel Sfant, si slujitor in biserica de pe pamant. Pentru ochiul fizic El (Hristos) este departe, dar de fapt se implineste fagaduinta pe care a dat-o de plecare ”Iata ca EU SUNT cu voi in toate zilele, pana la sfarsitul veacului. Cu toate ca si slujitorii Lui mai mici primesc putere de la El, PREZENTA LUI intaritoare e totdeauna cu biserica Lui. H.L.L119
84. ”Prin Duhul Sau, Domnul Hristos era la indemana tuturor. In felul acesta era mai aproape de ei decat daca nu s-ar fi inaltat.” (H.L.L.494)
85. ”Hristos a dat Duhul Său ca putere divină pentru a învinge toate tendințele ereditare și cultivate față de rău și pentru a impresiona caracterul Său asupra bisericii Sale.” *RH, 19 noe.1908, {HLL 671.2}*

86. Hristos a lucrat in inima voastra, si a creat acest simtamant, pentru ca El sa poata fi cautat ca sa faca pentru voi, prin inzestrarea cu Duhul Sau cel Sfânt, acele lucruri pe care voi nu puteti sa le faceti singuri. Solii Alese vol 1 pag 289
87. "Eu doresc nespuse de mult sa fiu umpluta de Duhul lui Hristos zi de zi. Comoara harului Sau este mai valoroasa pentru mine decat aurul, argintul sau hainele costisitoare." -Solii Alese vol. 1 pag. 71.
88. "Cum Isi stapaneste Hristos poporul ales? El il stapaneste prin puterea Duhului Sau sfânt, deoarece Duhul sfânt vorbeste mintii prin Scripturi si intipareste adevarul in inima oamenilor." -Solii Alese vol 1 pag. 122.
89. "Duhul sfânt care vine de la Singurul Fiu al lui Dumnezeu, uneste fapta omeneasca, trup, suflet si spirit cu natura divina desavarsita a lui Hristos." -Solii Alese vol 1 p.223.
90. "Hristos S-a descoperit daruindu-le tuturor celor ce cred Duhul Sau sfântitor si datator de viata".- Solii Alese vol1.p. 212.
91. "A ramane in Hristos inseamna a primi fara incetare Duhul Lui, si a trai o viata de supunere fara rezerve in slujba Lui".-Viata lui Isus 629 cap Sa nu vi se tulbure inima.-
92. "Hristos locuieste in noi prin Duhul, iar Duhul lui Dumnezeu primit in inima prin credinta este inceputul vietii vesnice." -(Viata lui Isus 358).
93. "Ei au un singur Dumnezeu, un singur Mântuitor, și un singur Spirit – Spiritul lui Hristos, care trebuie să aducă unire în rândurile lor"(EG White, 9T 195)
94. " It is not essential for you to know and be able to define just what the Holy Spirit is. Christ tells us that the Holy Spirit is the Comforter, and the Comforter is the Holy Ghost, "the Spirit of truth, which the Father shall send in My name." "I will pray the Father, and He shall give you another Comforter, that He may abide with you for ever; even the Spirit of truth; whom the world cannot receive, because it seeth Him not, neither KNOWETH HIM: BUT YE KNOW HIM, for He dwelleth with you, and shall be in you" [John 14:16, 17]. This refers to the **OMNIPRESENCE OF THE SPIRIT OF CHRIST**, called the Comforter. Again Jesus says, "I have yet many things to say unto you, but ye cannot bear them now. Howbeit when He, the Spirit of truth is come, He will guide you into all truth" [John 16:12, 13]. {14MR 179.2}

### **HRISTOS PUNE SIGILIUL PE SFINȚI ȘI ASEAZĂ PROPRIUL DUH ÎN INIMĂ:**

95. "Hristos, vă cere să trăiți astfel, încât să-și poată pune sigiliul pe voi. Satana caută să-și arunce umbrele de-a latul drumului pe care mergeți, pentru a vă împiedica succesul în lucrare. Trebuie să aveți în voi o putere de sus, pentru ca, în numele lui Isus din Nazaret, să puteți rezista puterii ce lucrează de jos. A avea în inimă Duhul lui Hristos este infinit mai important decât a te bucura de aprecierea lumii." {SP 235.2}
96. "Hristos este prezent prin Duhul Său cel sfânt pentru a pune sigiliul asupra întocmirilor Sale. El este acolo pentru a convinge și înduioșa inima. Nu-I scapă nici un gând de întristare. Așteaptă pe cei

pocăiți și cu inima zdrobită. Totul este pregătit pentru primirea unui astfel de suflet. Acela care a spălat picioarele lui Iuda dorește să spele orice inimă de întinarea păcatului.” {HLL 656.3}

97. ”Isus Hristos este totul pentru noi — cel dintâi, cel din urmă și cel mai bun în tot ceea ce facem. Isus Hristos — Spiritul Său, caracterul Său — dă culoare tuturor lucrurilor; este urzeala, fibra, întreaga țesătură a ființei noastre. Cuvintele lui Hristos sunt duh și viață. Nu putem deci să ne orientăm gândurile asupra noastră; pentru că nu mai trăim noi, ci Hristos trăiește în noi și El este speranța slavei. Eul este mort, dar Hristos este un Mântuitor viu. Dacă vom continua să privim la Isus, vom reflecta imaginea Sa tuturor celor din jurul nostru. Nu ne putem opri să ținem seama de dezamăgirile noastre sau să vorbim despre ele, pentru că un tablou mult mai plăcut ne atrage privirea — iubirea prețioasă a lui Isus Hristos. El locuiește în noi prin cuvântul adevărului.” — Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 387-390. {SCT 161.2}
98. Dacă privești la Isus și iei de la El cunoștință, putere și har, poți să împărtășești și altora mângâierea Sa, deoarece Mângâietorul este cu tine. SS 34.2
99. Cei care Se ridicaseră împreună cu Isus își trimiteau către El credința, în Sfânta Sfintelor, și se rugau: „Tatăl meu, dă-Mi Duhul Tău”. Apoi, Isus sufla asupra lor Duhul Sfânt. În suflarea aceea era lumină, putere și multă iubire, bucurie și pace. {ST 55.1}

## DUMNEZEU ARE DUH

100. “Fără Duhul Sfânt, fără suflarea lui Dumnezeu, conștiința devine amorțită, lipsită de viață spirituală.” (EGW, 4 BC 1166)
101. “Duhul Sfânt este un agent liber, activ și independent. Dumnezeu cerului folosește Duhul Său după buna Sa plăcere...” (RH 5 mai, 1896)
102. “Măreția lui Dumnezeu este pentru noi de necuprins. ”Domnul Își are scaunul de domnie în ceruri” (Psalmii 11,4); cu toate acestea, prin Duhul Său, este prezent pretutindeni. El are o cunoaștere intimă a tuturor lucrărilor mâinilor Sale și un interes personal față de acestea... ”Unde mă voi duce departe de Duhul Tău și unde voi fugi departe de Fața Ta? Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo, dacă mă voi culca în locuința morților iată-Te și acolo (Ps. 139: 7).” (Ed 131)
103. “Biblia ni-L arată pe Dumnezeu în locul Său înalt și sfânt, nu într-o stare de inactivitate, nu în tăcere și singurătate, ci înconjurat de zeci de mii de ori zece mii și mii de mii de făpturi sfinte, toate așteptând să împlinească voia Sa. Prin intermediul acestor mesageri, El este în legătură neîntreruptă cu fiecare colț al împărăției Sale. Prin Duhul Său, El este prezent pretutindeni. Prin mijlocirea Duhului Său și a îngerilor Săi, El lucrează pentru copiii oamenilor.” (MH 417)
104. ”Mântuitorul, care locuiește în noi, ne va da putere în fiecare ceas. Îngerii slujitori vor zăbovi în locuințele noastre și, cu bucurie, vor duce spre cer vești bune în legătură cu înaintarea noastră în viața de credință, iar îngerul raportor va duce un raport vesel, optimist.” {1M 310.1}
105. ”Au fost făcute provizii abundente pentru toți cei ce se apucă serios, sincer și atent să lucreze la desăvârșirea sfințirii în temere de Dumnezeu. Prin Hristos, sunt prevăzute să fie aduse de îngerii slujitori, pentru moștenitorii mântuirii, putere, har și slavă. Nimeni nu este atât de decăzut, corupt și de netrebnic, încât să nu poată găsi în Isus, care a murit pentru ei, putere, curăție și neprihănire, dacă vor să-și îndepărteze păcatele, să înceteze umblarea pe calea nelegiuirii și să se întoarcă cu toată hotărârea inimii la viul Dumnezeu. El așteaptă să-i dezbrace de îmbrăcămintea lor pătată și mânjită de păcat, și să-i îmbrace cu hainele albe, strălucitoare ale îndreptățirii; și El îi invită să trăiască și nu să moară. În El, ei pot să înflorească. Mlădițele lor, nu se vor veșteji și nici nu vor fi fără rod. Dacă ei

rămân în El, pot să tragă din El sevă și hrană, să fie îmbibați cu Duhul Său, să umble chiar cum a umblat El, să biruiască cum a biruit El și să fie înălțați la dreapta Lui. {2M 453.3}

106. Revelația lui Hristos care i-a fost dată lui Ioan este un mesaj minunat, demn, înalt, solemn. Prezentarea acestui mesaj cu accent decis cere toate talentele capacității pe care Dumnezeu le-a dat omului. Când Ioan a primit acest mesaj, EL A FOST LUCRAT DE DUHUL SFÂNT, PENTRU CĂ HRISTOS ÎNSUȘI A VENIT DIN CER ȘI I-A SPUS CE SĂ SCRIE." 18MR 37
107. "Lucrarea Spiritului sfânt este incomensurabilă. Din acest izvor, slujitorii lui Dumnezeu primesc putere și eficiență. Spiritul sfânt este Mângâietorul și în același timp este prezența personală a lui Hristos în credincios. Datorită Spiritului, cel ce contemplă la Hristos cu credința simplă a unui copil, va participa la natura divină. Prin a fi călăuziți de Spiritul lui Dumnezeu putem înțelege că în el suntem făcuți perfecți datorită Aceluia care este Capul tuturor lucrurilor. În același fel în care Hristos a fost glorificat în zilele Cincizecimii, de asemenea, fiecare credincios va fi glorificat când va culmina lucrarea Evangheliei, ocazie în care El îl va pregăti pentru ultima probă ce va veni să finalizeze marele conflict." (E.G.White, *Recibireis Poder*, pag.179,2)
108. "Duhul Sfânt, care PURCEDE DE LA SINGURUL FIU AL LUI DUMNEZEU, leagă ființa umană, trup, suflet și spirit, cu perfecta NATURA DIVINO-UMANĂ A LUI HRISTOS. Această unire este reprezentată de unirea viței și ramuri. Omul finit este unit cu PUTEREA LUI HRISTOS. Prin credință, natura umană este asimilată cu NATURA LUI HRISTOS. ÎN HRISTOS, noi suntem făcuți UNA CU DUMNEZEU."(Mesaje selectate vol.1, pag.294,span)
109. „Hristos le insuflă *duh din Duhul Său, viață din viața Sa*. Duhul sfânt scoate la iveală puterile Lui cele mai de seamă pentru a lucra asupra inimii și minții.” {Ellen G. White, *Hristos, Lumina Lumii*, p.827,4}
110. “Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi”. Romani 8:11. O, cât de prețioase sunt cuvintele acestea pentru fiecare suflet îndoliat! Hristos este Călăuzitorul și Mângâietorul nostru, care ne mângâie în toate necazurile noastre. Când ne dă să bem o înghițitură amară, El ține și paharul binecuvântării la buzele noastre. Solii Alese volum 2. Pagina 237. (original engleză pagina 270).
111. El umple inima cu o atitudine de supunere: Nu voia mea, ci voia Ta, Doamne, să se împlinească. “Domnul a dat și Domnul a luat – binecuvântat fie Numele Domnului!” Iov 1:21. Cu această supunere, nădejdea este înviată, mâna credinței se sprijină pe mâna Puterii infinite. “Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi” Romani 8:11. Solii Alese volum 2. Pagina 237. (original engleză pagina 270).
112. Domnul Hristos îi cere pentru Sine pe toți aceia care au crezut în Numele Său. Puterea de viață a Duhului lui Hristos, care locuiește în trupul muritor, leagă de Hristos fiecare suflet care crede. Cei ce cred în Domnul Isus sunt sfințiți pentru inima sa, deoarece viața lor este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Solii Alese volum 2. Pagina 237. (original engleză pagina 271).
113. „Dacă Lucifer și-ar fi dorit să fie asemeni Celui prea Înalt, el nu și-ar fi părăsit niciodată locul desemnat lui în Ceruri; căci Duhul Celui Prea Înalt se manifestă printr-o slujire neegoistă. Lucifer și-a dorit puterea lui Dumnezeu, nu caracterul Său.” Ellen White, *Hristos Lumina lumii*, p. 435

## DUHUL SĂU SFÂNT

114. "Domnul Hristos este izvorul oricăror impulsii bune. Numai El poate sădi în inimă vrăjmășie față de păcat. Orice dorință după adevăr și curăție, convingerea cu privire la propria noastră păcătoșenie constituie dovada faptului că Duhul Său Sfânt lucrează în inimile noastre." {CH 26.4}
115. "Acum, pentru că te-ai predat astfel Domnului Hristos, să nu te dai înapoi, să nu te îndepărtezi de El, ci zi de zi să spui: „Eu sunt al lui Hristos; m-am consacrat în totul Lui”. Roagă-L să-ți dea Duhul Său Sfânt și să te păstreze în harul Său. Consacrându-te în totul lui Dumnezeu și crezând în El, vei putea deveni copilul Lui, trăind prin și în El. Apostolul Pavel spune: „Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El” (Coloseni 2, 6). {CH 52.1}
116. Duhul Sfânt înalță și preamărește pe Mântuitorul. Este lucrarea Lui aceea de a prezenta pe Hristos, curăția neprihănirii Lui și mântuirea cea mare pe care o avem prin El. Hristos spune: „El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi” (Ioan 16, 14). Duhul adevărului este singurul învățător eficient al adevărului divin. Cât de mult trebuie să prețuiește Dumnezeu neamul omenesc, că a dat pe unicul Său Fiu să moară pentru noi și apoi a împuternicit Duhul Său sfânt să fie Învățătorul și Călăuzitorul permanent al celui credincios! {CH 91.2}
117. Când începem să punem la îndoială iubirea lui Dumnezeu și să nu ne mai încredem în făgăduințele Lui, atunci îl dezonorăm și întristăm Duhul Său sfânt. Cum s-ar simți o mamă dacă copiii ei s-ar plânge tot mereu de ea, ca și când ea n-ar fi făcut totul pentru binele lor, deși eforturile întregii ei vieți au fost închinare creșterii și ajutorării lor? Dacă copiii s-ar îndoii de iubirea ei, atunci inima ei ar fi zdrobită. Cum s-ar simți oare un părinte dacă ar fi tratat astfel de copiii săi? Cum ne privește oare Tatăl nostru ceresc atunci când dăm pe față neîncredere față de iubirea Lui care L-a determinat să dea pe unicul Său Fiu ca noi să trăim prin El? Apostolul Pavel scrie: „El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El toate lucrurile?” (Romani 8, 32). Cu toate acestea, cât de mulți sunt aceia care, dacă nu prin cuvintele lor, atunci prin faptele lor spun că „Domnul n-a spus lucrurile acestea pentru mine. Poate că El iubește pe altcineva, dar nu mă iubește pe mine”! {CH 118.1}
118. Binecuvântarea lui Dumnezeu va fi în casa unde va exista această unire asemenea razei soarelui ceresc, pentru că este voința hotărâtă a lui Dumnezeu ca soțul și soția să fie uniți prin legături sfinte, în Isus Hristos, care are stăpânirea, iar Duhul Său cel sfânt — călăuzirea. {CA 102.1}
119. Când sunt foarte mici, copiii pot fi utili în lucrarea lui Dumnezeu.... El le va da harul Său și Duhul Său cel sfânt, astfel ca ei să poată birui nerăbdarea, agitația și orice păcat. Domnul Isus iubește copiii. El are binecuvântări pentru ei și Îi place să-i vadă că sunt ascultători de părinții lor. {CA 486.3}
120. Când Duhul Său sfânt va veni în inima voastră pentru a vă întipări adevărul în suflet, nu-l veți mai uita cu ușurință. Voi știți deja din experiență ce înseamnă a cerceta Scripturile până când fiecare idee este bine întemeiată. Este important să cercetați Scripturile fără încetare. Trebuie să vă umpleți mintea cu Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece este posibil să fiți despărțiți și să ajungeți într-un loc unde nu veți avea privilegiul de a vă întâlni cu copiii lui Dumnezeu. Atunci veți avea nevoie ca toate comorile Cuvântului lui Dumnezeu să fie ascunse în inima voastră, iar când veți fi înconjurați de împotrivire, va trebui să verificați totul cu Scripturile. {CF 56.3}
121. Tatăl nostru ceresc este mult mai doritor să dea Duhul Său cel sfânt acelor care-L roagă, decât sunt părinții pământești doritori să dea daruri bune copiilor lor. Dar este lucrarea noastră prin mărturisire a păcatelor, umilință, pocăință și rugăciuni stăruitoare să împlinim condițiile pe care Dumnezeu le-a lăsat pentru realizarea făgăduinței cu privire la binecuvântarea Sa. Ne putem aștepta la învierea de la fața Sa numai ca răspuns la rugăciune.” — Selected Messages 1:121. {Cr 96.6}
122. „Deci, dacă voi, care sunteți răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru cel din ceruri va da Duhul sfânt celor ce I-L cer” (Luca 11, 13). Duhul sfânt, locțiitorul Său, este cel mai mare dintre toate darurile. Toate „lucrurile bune” sunt cuprinse în acest dar. Nici Creatorul nu ne poate da altceva mai mare sau mai bun. Când Îl rugăm fierbinte pe Domnul să aibă milă de noi în strâmtorare și să ne călăuzească prin Duhul Său cel Sfânt, El nu ne va lăsa niciodată fără răspuns. Este cu putință ca un părinte să se întoarcă de la copilul său flămând, dar Dumnezeu nu poate lepăda niciodată strigătul unei inimi lipsite, care tânjește după El. Cu ce duioșie minunată și-a

descrie El iubirea! Iată solia izvorâtă din inima Tatălui pentru aceia care, în zilele de întuneric, cred că Dumnezeu nu ia seama la ei: „Sionul zicea: «M-a părăsit Domnul și m-a uitat Domnul!» Poate o femeie să uite copilul pe care-l alăptează și să n-aibă milă de rodul pântecei ei? Dar chiar dacă l-ar uita, Eu nu te voi uita cu nici un chip. Iată că te-am săpat pe mâinile mele” (Isaia 49, 14-16). {CMF 132.1}

123. Dumnezeu nu-și poate lăsa Duhul Său sfânt asupra acelor care, chiar dacă știu cum ar trebui să mănânce pentru a fi sănătoși, continuă pe o cale care le va slăbi mintea și trupul. — Undated Manuscript 88. {DH 55.3}
124. Biblia ni-L arată pe Dumnezeu în locul Său înalt și sfânt, nu într-o stare de inactivitate, nu în tăcere și singurătate, ci înconjurat de zeci de mii de ori zece mii și mii de mii de fapte sfinte, toate așteptând să împlinească voia Sa. Prin intermediul acestor mesageri, El este în legătură neîntreruptă cu fiecare colț al împărăției Sale. Prin Duhul Său, El este prezent pretutindeni. Prin mijlocirea Duhului Său și a îngerilor Săi, El lucrează pentru copiii oamenilor. {DV 417.2}
125. El stă pe tron, deasupra frământărilor de pe pământ; toate lucrurile sunt descoperite cercetării Sale divine; și, din veșnicia Sa măreață și netulburată, El poruncește ceea ce providența Sa vede că este cel mai nimerit. {DV 417.3}
126. Dar inima acelor care îndeplinesc lucrarea aceasta trebuie să bată la unison cu inima lui Hristos. Ei trebuie să fie într-un totu consacrați în slujba lui Dumnezeu, gata să împlinească poruncile Sale, să meargă oriunde sunt conduși de providența Sa și să adreseze cuvintele pe care le inspiră El. Dacă sunt așa cum dorește Dumnezeu, dacă sunt umpluți de Duhul Său sfânt, ei vor conlucra cu slujitorii cerești și vor fi cu adevărat niște „împreună-lucrători cu Dumnezeu”. — Letter 95, 1896.
127. Pastorii trebuie să-L caute pe Dumnezeu pentru a-I cere Duhul Său sfânt ca să poată prezenta corect adevărul. — Manuscript 127, 1902.
128. Trăiți în conformitate cu fiecare rază de lumină pe care ați primit-o. Aici sunt implicate interesele voastre veșnice și de aceea spun: „Cultivați fiecare rază de lumină.” Îngenuncheați și cereți-I lui Hristos să vă influențeze inima prin Duhul Său sfânt, și nu vă îndepărtați de Legea Sa. — Manuscript 10, 1894.
129. Rânduiala spălării picioarelor a fost instituită cu scopul împăcării unii cu alții. Prin exemplul Domnului și învățătorului nostru, ceremonia aceasta umilitoare a fost stabilită ca o rânduială sfântă. Ori de câte ori este îndeplinită, Hristos este prezent prin Duhul Său sfânt. Duhul acesta este cel care aduce în inimă convingerea cu privire la păcat. — The Review and Herald, 4 noiembrie, 1902.
130. ...Știu că Domnul Isus a fost în mijlocul nostru și că cerul întreg a fost mulțumit în timp ce noi urmăm exemplul lui Hristos. În astfel de ocazii, Domnul Se manifestă într-o modalitate deosebită pentru a sensibiliza și a supune sufletul, pentru a alunga egoismul și a ne umple cu Duhul Său cel sfânt și pentru a aduce dragostea, bunătatea și pacea în inimile smerite. Manuscript 14, 1895.
131. Slujitorul lui Hristos, care este plin de Duhul sfânt și de dragoste față de învățătorul Său, va lucra în așa fel încât caracterul lui Dumnezeu și al Fiului Său iubit să se manifeste în modalitatea cea mai clară și pe deplin. El se va strădui ca ascultătorii lui să înțeleagă bine caracterul lui Dumnezeu, pentru ca slava Lui să fie recunoscută pe întregul pământ. — Gospel Workers, 44, 45 (1892).
132. Cu privire la subiectul acesta, fiecare trebuie să ia o decizie proprie, în cunoștință de cauză și cu temere de Dumnezeu. Rebotezarea să fie prezentată cu atenție, în spiritul duiosiei și al dragostei. Apoi, datoria de a îndemna îi aparține numai lui Dumnezeu. Dați-I lui Dumnezeu ocazia de a lucra asupra minții oamenilor cu Duhul Său Sfânt, așa încât persoana să fie convinsă pe deplin și mulțumită de acest pas înainte. Să nu se îngăduie niciodată un spirit de controversă și de ceartă când este discutat subiectul acesta. Nu luați în mâinile voastre lucrarea care se află în mâinile Domnului. Dacă sunt tratați corect, aceia care au trecut într-o modalitate conștientă de partea respectării poruncilor lui Dumnezeu vor accepta toate aspectele esențiale ale adevărului. Totuși, când lucrăm cu mintea oamenilor este necesară înțelepciune. Pentru a înțelege anumite adevăruri, unii oameni vor avea nevoie de un timp mai îndelungat decât alții, îndeosebi cu privire la subiectul rebotezării, dar există o mână divină care îi călăuzește — un Duh divin care le impresionează inima, iar ei vor ști ce trebuie să facă și vor împlini lucrul acela. — Letter 56, 1886

133. Propovăduiți Cuvântul, iar Domnul, prin Duhul Său sfânt, îi va convinge pe ascultători. — Testimonies for the Church 7:38.
134. După o conversație scurtă, am îngenunchat cu toții pentru rugăciune, iar Domnul a revărsat asupra noastră Duhul Său sfânt. Am simțit prezența lui Dumnezeu și avem o mare speranță că efortul acesta nu va fi zadarnic. — Manuscript 21, 1892.
135. Să cultivăm simplitatea unor copilași. Biblia, prețioasa Carte a lui Dumnezeu, este îndrumătorul nostru. Tuturor celor care vor fi smeriți înaintea lui Dumnezeu, El le va da Duhul Său sfânt și va împlini nevoile lor prin slujirea îngerilor, pentru a lăsa impresii corecte asupra minții oamenilor. — Manuscript 11, 1909.
136. Trebuie să ne amintim că, așa slabă și plină de defecte cum este ea, biserica este singurul obiect de pe pământ, asupra căruia Domnul Hristos își concentrează atenția supremă. El veghează neîncetat asupra ei, cu multă grijă, și o întărește prin Duhul Său cel sfânt. — Selected Messages 2:396, 1902.
137. Prin Duhul Său cel sfânt, Dumnezeu a lucrat de la început prin unelte omenesci, în vederea împlinirii planului Său în favoarea neamului omenesc căzut. Lucrul acesta s-a manifestat în viața patriarhilor. De asemenea, în biserica din pustie, în vremea lui Moise, Dumnezeu le-a dat Duhul Său cel bun ca să-i învețe (Neemia 9, 20). Și, în zilele apostolilor, El a lucrat cu putere pentru biserica Sa, prin intermediul Duhului sfânt. Aceeași putere, care i-a susținut pe patriarhi, care a dat lui Caleb și lui Iosua credință și curaj și care a făcut rodnică lucrarea bisericii apostolice, i-a susținut pe copiii credincioși ai lui Dumnezeu din toate veacurile următoare. Prin puterea Duhului sfânt, în Evul Mediu, creștinii valdenzi au fost ajutați să pregătească calea spre Reformațiune. Aceeași putere, care a făcut să aibă succes eforturile bărbaților și femeilor nobile care au făcut lucrare de pionierat pe calea înființării de misiuni moderne, cum și pentru traducerea Bibliei în limbile și dialectele tuturor neamurilor și popoarelor. {FA 53.1}
138. Și astăzi Dumnezeu folosește încă biserica Sa spre a face cunoscută voința Sa pe pământ. Astăzi, vestitorii crucii merg din oraș în oraș și din țară în țară, pregătind calea pentru a doua venire a Domnului Hristos. Stindardul Legii lui Dumnezeu este înălțat. Spiritul Celui Atotputernic mișcă inimile oamenilor și aceia care răspund influenței Sale devin martori pentru Dumnezeu și adevărul Său. În multe locuri, pot fi văzuți bărbați și femei consacrate, vestind și altora lumina care le-a făcut clară calea spre mântuire prin Hristos. Și continuând să lase să strălucească lumina lor, așa cum au făcut cei ce au fost botezați cu Duhul sfânt în Ziua Cincizecimii, ei au primit mai mult și tot mai mult din puterea Duhului sfânt. În felul acesta, pământul trebuie să fie luminat de slava lui Dumnezeu. {FA 53.2}

### CINE MIJLOCEȘTE ÎN RUGĂCIUNE PENTRU NOI?

După învățătura cea nouă evanghelică, adventistii spun că nu Hristos mijlocește în rugăciune pentru noi, ci o alta persoană divină, Duhul Sfânt. Mai jos să observăm dovezile care ne întorc la adevăr:

139. "Cu toate că lucrarea de mijlocire, urma să nu se mai facă pe pământ, cu toate că sanctuarul și Marele nostru preot urma să nu mai fie văzuți de ochiul omenesc, ucenicii nu urmau să sufere prin aceasta nici o pierdere. Din cauza lipsei Mântuitorului, ei nu urmau să simtă vreo întrerupere a legăturilor, și nici slăbire a puterilor. În timp ce Isus slujește în Sanctuarul de sus, El este, prin Duhul Lui cel Sfânt, și slujitor în biserica Sa de pe pământ. Pentru ochiul fizic, El este departe, dar de fapt se împlinește făgăduința pe care El a dat-o la înălțare: "Iată că EU SUNT cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului" (Matei 28,20). În timp ce slujitorii Lui mai mici primesc putere de la El, PREZENȚA LUI întăritoare este totdeauna cu biserica Lui." (HLL,119,166).
140. "Orice rugăciune sinceră se aude în cer. Poate că nu este exprimată curgător, dar dacă inima este în ea, ruga se va înălța spre Sanctuarul în care slujește Hristos și El o va înfățișa Tatălui fără nici un cuvânt stângaci, bâlbâit, ci înfrumusețată și plăcută prin parfumul propriei Sale desăvârșiri." Hristos Lumina Lumii, p. 667.

141. "Ridicați-vă ochii. "Nu vă plecați capetele și nu vă acoperiți fața, ca și cum ați avea ceva de ascuns, ci ridicați-vă ochii spre Sanctuarul ceresc, în care Hristos Mijlocitorul nostru stă înaintea Tatălui pentru a-I prezenta rugăciunile voastre, împletite cu meritele Sale și neprihănirea Sa, ca un miros de tămâie." Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi, p. 241.
142. "Îngerul Legământului. "Rugați-vă, dar rugați-vă cu credință și încredere nezguduită. Îngerul Legământului, chiar Domnul Isus Hristos este Mijlocitorul care asigură primirea rugăciunilor celor credincioși." Mărturii, vol 8, p. 179.
143. "Isus, Mijlocitorul nostru. "Ca Mijlocitor al nostru, lucrarea slujbei Domnului Hristos este aceea de a ne prezenta lui Dumnezeu, ca fii și fiice ale Sale. Domnul Hristos S-a angajat să fie Înlocuitorul și Garantul nostru și nu va trece cu vederea pe nimeni... În timp ce rugăciunile sincere și umile ale celor păcătoși se înalță la tronul lui Dumnezeu, Domnul Hristos amestecă împreună cu ele meritele propriei Sale vieți de o desăvârșită ascultare. Rugăciunile noastre sunt înmiresmate de această tămâie. Domnul Hristos S-a angajat să mijlocească în favoarea noastră, iar Tatăl ascultă totdeauna pe Fiul." Fii și fiice ale lui Dumnezeu, p. 22.
144. "Inelul de legătură. "În Numele lui Hristos cererile noastre se înalță la Tatăl. El mijlocește în favoarea noastră, iar Tatăl descoperă comorile Harului Său, ca noi să ne bucurăm de ele și să împărtășim și altora... Hristos este inelul de legătură între Dumnezeu și om. El a făgăduit mijlocirea LUI personală. El pune întreaga valoare a dreptății Sale de partea persoanei care se roagă. El pledează pentru om; iar omul având nevoie de ajutor dumnezeiesc, pledează pentru sine înaintea lui Dumnezeu, folosind influența Aceluia care Și-a dat viața pentru viața lumii. Atunci când recunoaștem înaintea lui Dumnezeu aprecierea pe care o avem față de meritele lui Hristos, rugăciunile noastre primesc parfum. Atunci când ne apropiem de Dumnezeu în virtutea meritelor Mântuitorului, Hristos ne așează lângă Sine, cuprinzându-ne cu brațul Său omenesc, în timp ce cu brațul Său divin, apucă tronul Celui veșnic... **Hristos a devenit mijlocitorul rugăciunilor dintre om și Dumnezeu. El a devenit și mijlocitorul binecuvântării între Dumnezeu și om. El a unit cele dumnezeiești cu cele omenești**" Mărturii vol 8, p. 178.

DOUA aparente ENIGME INTR-O SINGURA EXPLICATIE:

1.CUM mijlocește Duhul cu suspine negraite?

2.CUM este rugăciunea PRIN Duhul? Iata cum explica EGW procesul rugăciunii de mijlocire:

145. "Noi nu trebuie numai să ne rugăm în numele Domnului Hristos, ci și prin inspirația Duhului Sfânt. **ACEASTA EXPLICĂ CEEA CE TREBUIE SĂ ÎNȚELEM CÂND SE SPUNE CĂ DUHUL „MIJLOCEȘTE PENTRU NOI CU SUSPINE NEGRĂITE.**" Romani 8, 26. Rugăciunile trebuie să fie înălțate cu o credință serioasă. Atunci, ele vor ajunge la tronul harului. Stăruieți în rugăciune fără șovăire. Dumnezeu nu spune: „Rugați-vă o dată, iar Eu vă voi răspunde.” El spune: „Rugați-vă neîncetat, crezând că aveți lucrurile pe care le cereți și le veți primi, iar Eu vă voi răspunde.” (The Gospel Herald, 28 mai, 1902)
146. "Pavel sfătuia astfel: „în orice lucru duceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri” (Filipeni 4, 6). „Dar voi, prea iubiților”, spunea apostolul Iuda, „... **rugați-vă prin Duhul Sfânt și țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu**" (Iuda 20, 21). Rugăciunea continuă este legătura sufletului cu Dumnezeu, legătură ce nu poate fi ruptă, **ASTFEL ÎNCÂT VIAȚA DE LA DUMNEZEU SE REVARSA ÎN VIAȚA NOASTRĂ, APOI DIN VIAȚA NOASTRĂ CURĂȚIA ȘI SFÎNȚENIA SE REÎNTORC LA DUMNEZEU.**" {CH 97.2} EGW rezumă în ambele citate același lucru, și anume că mijlocirea Duhului cu suspine negraite înseamnă legătura noastră continuă în duh cu Dumnezeu și totodată cererea staruitoare în rugăciune ca viața noastră să fie inundată de viața lui Dumnezeu.

147. „Isus așteaptă să sufle asupra tuturor ucenicilor Săi, și să le dea inspirația Duhului Său plin de sfințenie și să transfere influența vitală de la El Însuși la poporul Său. El îi va face să înțeleagă că de acum înainte nu mai pot sluji la doi stăpâni. Viețile lor nu pot fi împărțite. Hristos va trăi în agenții Săi umani, va lucra prin facultățile lor. Voința lor trebuie să fie supusă Voinței Lui, ei trebuie să acționeze cu spiritul Lui, pentru ca să nu mai fie ei cei care trăiesc, ci Hristos care locuiește în ei. Isus caută să întipărească asupra lor gândul că, dându-le Duhul Său cel Sfânt, le dă slava pe care Tatăl i-a dat-o Lui, pentru ca El și poporul Lui să fie una în Dumnezeu.” (ST, 3 Octombrie 1892)
148. „Toate pretențiile din creștinism, sunt numai expresii de credință fără viață până când Isus nu îl va umple pe cel credincios cu viața Sa spirituală, care este Duhul Sfânt. Evanghelistul nu este pregătit să învețe adevărul și să fie reprezentantul lui Hristos până când nu a primit acest dar ceresc.” (Spiritul Profetic vol. 3, 242)
149. „Numai când viața lui Hristos devine o putere dătătoare de viață în existența noastră putem rezista ispitelor care ne asaltează dinăuntru și din afară.” (Divina Vindecare, 130)
150. „Duhul este cel care dă viață, carnea nu este de nici un folos; cuvintele pe care vi le spun Eu, ele sunt duh și viață.” Hristos nu se referă aici la doctrina Sa, ci la Persoana Sa, la divinitatea caracterului Său.” (RH 5 Aprilie, 1906)
151. „Călcarea acestei legi a cauzat o separare înfricoșătoare între Dumnezeu și om. Pentru Adam în nevinovăția sa a fost acordată comuniune directă, gratuită, și fericită, cu Creatorul său. După fărâdelegea omului, Dumnezeu va comunica cu omenirea NUMAI PRIN HRISTOS ȘI ÎNGERI” ST, January 30, 1879
152. “Îngerii lui Dumnezeu merg neîncetat de la pământ la cer și de la cer la pământ. Minunile lui Hristos pentru cei suferinzi și întristați au fost făcute de puterea lui Dumnezeu, prin slujirea îngerilor. Și tot prin Hristos, prin slujirea mesagerilor Săi cerești, vine orice binecuvântare de la Dumnezeu la noi. Îmbrăcându-Se în corp omenesc, Mântuitorul nostru unește interesele Sale cu cele ale copiilor căzuți ai lui Adam, în timp ce, prin dumnezeirea Lui, El îmbrățișează tronul lui Dumnezeu. Și în felul acesta Hristos este mijlocul de comunicare al oamenilor cu Dumnezeu și al lui Dumnezeu cu oamenii.” HLL 143
153. “Prin slujirea îngerilor, Duhul Sfânt este FĂCUT ÎN STARE (enabled) pentru a lucra asupra minții și inimii a agentului omenesc, și să-l atraga la Hristos, care a plătit prețul de răscumpărare pentru sufletul lui, ca păcătosul să poate fi salvat din robia păcatului și a lui Satana” (EGW, YI, July 5, 1894)
154. „Profetul Zaharia înfățișează revărsarea continuă a Duhului Sfânt asupra bisericii, printr-o altă imagine simbolică, în care se află o învățătură minunată pentru încurajarea noastră. Profetul spune: „Îngerul care vorbea cu mine s-a întors și m-a trezit ca pe un om pe care-l trezești din somnul lui. El m-a întrebat: ‘Ce vezi?’ Eu am răspuns: ‘M-am uitat și iată că este un sfeșnic cu totul de aur, și deasupra lui un vas cu untdelemn și pe el șapte candelă, cu șapte țevi pentru candelă, care sunt în vârful sfeșnicului. Și lângă el sunt doi măslini, unul la dreapta vasului, și altul la stânga lui. Și, luând iarăși cuvântul, am zis îngerului, care vorbea cu mine: ‘Ce înseamnă lucrurile acestea, Domnul meu?’... Atunci, el a luat din nou cuvântul, și mi-a zis: ‘Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel și sună astfel: ... Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor!’... Am luat a doua oară cuvântul, și i-am zis: ‘Ce înseamnă cele două ramuri de măslin, care sunt lângă cele două țevi de aur, prin care curge uleiul auriu din el?’... ‘Aceștia sunt cei doi unși, care stau înaintea Domnului întregului pământ’.” De la cei doi măslini, untdelemnul auriu se revărsa prin țevile de aur într-un vas al sfeșnicului și, de acolo, în candelă care luminau în sanctuar. Tot astfel, venind de LA SFINȚII CARE STAU ÎN PREZENȚA LUI DUMNEZEU, DUHUL SFÂNT LE ESTE ÎMPĂRTĂȘIT OAMENILOR consacrați în slujba lui Dumnezeu. Misiunea celor doi unși este aceea de a oferi putere și lumină

poporului lui Dumnezeu. Ei stau în prezența lui Dumnezeu pentru a primi de la El binecuvântările pe care urmează să ni le transmită nouă. Așa cum țevile de aur transmit mai departe uleiul măslinilor, tot așa solii cerești se străduiesc să transmită mai departe tot ce primesc din partea lui Dumnezeu. Întreaga comoară a cerului așteaptă să fie cerută și primită de noi, pentru ca, după ce am primit binecuvântarea cerească, la rândul nostru, să o răspândim mai departe. În felul acesta, candelile sfinte sunt alimentate cu uleiul divin, iar biserica ajunge o purtătoare a luminii în lume.” (EGW, TM 510)

155. „Toți cei care urcă la amvon trebuie să știe că îngerii cerului se află printre ascultătorii lor. Când acești ÎNGERI ADUC UNTDELEMNUL AURIU AL ADEVĂRULUI ȘI ÎL TOARNĂ ÎN INIMA celui ce prezintă Cuvântul, explicarea adevărului va fi o lucrare serioasă și solemnă. Dacă ușa inimii nu este încuiată și dacă intrarea Domnului Hristos nu este refuzată, SOLII ÎNGEREȘTI VOR ALUNGA PĂCATUL DIN SUFLET. Domnul Hristos Se va îndepărta de cei ce persistă în refuzul binecuvântării cerești, care le este oferită așa de abundent.” (EGW, TM 338)
156. ”Scopul lui Dumnezeu din veacurile veșnice a fost ca fiecare ființă creată, de la serafimul luminos și sfânt până la om, să fie un templu în care Creatorul să locuiască. Din cauza păcatului, omul a încetat să mai fie un templu pentru Dumnezeu. Fiind întunecată și pervertită de rele, inima omului n-a mai dat la iveală slava Celui Sfânt. Dar planul cerului a fost realizat prin întruparea Fiului lui Dumnezeu. Dumnezeu locuiește în corp omenesc și, prin harul salvator, inima omului devine din nou templul Său.” HLL.161.2
157. ”Orice direcție de cercetare am alege, cu scopul sincer de a ajunge la adevăr, suntem aduși în contact cu INTELIGENȚA ATOTPUTERNICĂ, NEVĂZUTĂ, care lucrează în și prin toate. Minte omului este adusă în PĂRTĂȘIE CU MINTEA LUI DUMNEZEU, finitul cu Infinitul. Efectul unei asemenea PĂRTĂȘII asupra trupului, minții și sufletului este dincolo de tot ceea ce se poate estima.” {Ed 14.2}
158. "...când în Ziua Cincizecimii Mângâietorul făgăduit a coborât și a fost dată putere de sus, iar sufletele credincioșilor au tresărit de conștiința PREZENȚEI DOMNULUI LOR ÎNĂLȚAT..." GC 350
159. „Înălțarea lui Isus la cer a fost semnalul că urmașii Lui urmau să primească binecuvântata făgăduință. Pentru aceasta, ei trebuia să aștepte mai înainte de a începe lucrarea lor. Când Hristos a trecut prin porțile cerului, El a fost întronat în mijlocul adorării îngerilor. De îndată ce această ceremonie s-a încheiat, Duhul Sfânt a coborât asupra ucenicilor în torente bogate, și Hristos a fost cu adevărat proslăvit, chiar cu slava pe care o avusese la Tatăl din veșnicie. Revărsarea Duhului Sfânt din Ziua Cincizecimii a fost comunicarea din partea cerului că întronarea Mântuitorului a avut loc. Potrivit făgăduinței Sale, El a trimis din ceruri Duhul Sfânt asupra urmașilor Săi, ca un semn că El a primit, ca preot și împărat, toată puterea în cer și pe pământ și că El era Cel Uns peste poporul Său.” (Faptele Apostolilor 38)
160. „Isus așteaptă să sufle asupra tuturor ucenicilor Săi, și să le dea inspirația Duhului Său plin de sfințenie și să transfere influența vitală de la El Însuși la poporul Său. El îi va face să înțeleagă că de acum înainte nu mai pot sluji la doi stăpâni. Viețile lor nu pot fi împărțite. Hristos va trăi în agenții Săi umani, va lucra prin facultățile lor. Voința lor trebuie să fie supusă Voinței Lui, ei trebuie să acționeze cu spiritul Lui, pentru ca să nu mai fie ei cei care trăiesc, ci Hristos care locuiește în ei. Isus caută să întipărească asupra lor gândul că, dându-le Duhul Său cel Sfânt, le dă slava pe care Tatăl i-a dat-o Lui, pentru ca El și poporul Lui să fie una în Dumnezeu.” (ST, 3 Octombrie 1892)
161. „Acea care poartă răspunderi să-și aducă aminte că Duhul Sfânt este Cel care modelează. Domnul este Cel care controlează. Nu trebuie să căutăm să modelăm noi, potrivit cu ideile noastre,

pe aceia pentru care lucrăm, ci să-L lăsăm pe Hristos să facă această modelare. El nu urmează nici un criteriu omenesc. El lucrează după propria Sa gândire și spirit.” (Mărturii vol. 9, 135)

162. „Domnul Isus recunoaște valoarea reală a credinței sincere în personalitatea Sa, care, cu toate ca e nevăzută, este privită cu ochiul credinței.” {Lt248-1906 (July 27, 1906) par. 5}
163. “Dar, deși slava divină a lui Hristos a fost pentru un timp acoperită și ascunsă de umanitatea Sa asumată, totuși El nu a încetat să fie Dumnezeu atunci când a devenit om. Umanul nu a luat locul divinului, nici divinul umanului. Aceasta este taina evlaviei. Cele două expresii, uman și divin, au fost, în Hristos, unite îndeaproape și inseparabil, și totuși ele au avut o INDIVIDUALITATE DISTINCTĂ. Deși Hristos S-a umilit pentru a deveni om, Dumnezeirea era încă proprietatea Sa.” {ST, May 10, 1899}
164. În timp ce El extinde către toată lumea invitația Sa de a veni la El și să fie mântuiți, El însărcinează pe îngerii Săi să dea ajutor divin fiecărui suflet care vine la El în pocăință, și EL VINE PERSONAL PRIN DUHUL SĂU CEL SFÂNT în mijlocul bisericii.” {Lt2d-1892 (December 23, 1892) par. 7}
165. „Aici ne este descoperit în mod clar că, dacă ne păstrăm umilința și smerenia lui Hristos, dacă umblăm cu umilința de partea purtătorului de poveri, dacă venim într-o legătura strânsă cu Mântuitorul nostru, fiind astfel înjugați cu El, El ne va TRANSMITE PROPRIA SA INDIVIDUALITATE” {Ms70-1896}
166. „În această dimineață speranța mea este în Hristos, Mântuitorul meu. Mă rog ca El să-mi TRANSMITĂ DUHUL SĂU CEL SFÂNT în fiecare zi, ca să pot să-L slavesc în această viață cu inima, mintea și tăria”. Ms83-1904
167. „Unii, cel puțin, nu au nici o dovadă că ei au un Hristos perseverent, și că El i-a inspirat cu înțelepciune în sfat, prin TRANSFUZIA CU PROPRIA PERSOANA [transfusion of own self] în inimă.” Ms32-1897
168. Vineri, 20 martie, m-am trezit devreme, în jur de trei și jumătate noaptea. În timp ce scriam asupra capitolului 15 din Ioan, dintr-o dată m-a cuprins o minunată pace. Întreaga cameră părea plină de atmosfera cerului. O sfântă prezență sacră părea să fie în camera mea. Am lăsat stiloul meu și am rămas într-o atitudine de așteptare pentru a vedea ceea ce Spiritul mi-ar fi spus. Eu nu am văzut persoană, nu am auzit o voce auzibilă, dar un păzitor ceresc părea aproape de mine. Am simțit că eram în prezența lui Isus. Dulcea pace și lumină ce păreau să fie în camera mea îmi este imposibil să o explic sau să o descriu. O sacră și sfântă atmosferă mă înconjură și s-au prezentat minții și înțelegerii mele lucruri de un interes și importanță profundă. O linie de acțiune a fost prezentată înaintea mea ca și când prezența invizibilă ar fi vorbit cu mine. Subiectul despre care scriam părea pierdut în mintea mea și alt subiect a fost deschis în mod clar înaintea mea. Un mare respect părea a fi rămas asupra mea în felul cum acele lucruri s-au imprimat în mintea mea” (Ms.12c, 1896, p.1) (Cu privire la Fannie Bolton, 20 martie 1896). (E.G.White, 2MR 256,1)
169. „Dacă Lucifer și-ar fi dorit să fie asemeni Celui prea Înalt, el nu și-ar fi părăsit niciodată locul desemnat lui în Ceruri; căci Duhul Celui Prea Înalt se manifestă printr-o slujire neegoistă. Lucifer și-a dorit puterea lui Dumnezeu, nu caracterul Său.” Ellen White, Hristos Lumina lumii, p. 435
170. ”Ei erau doi, dar foarte identici; doi în individualitate, totuși, UNA ÎN DUH.” (E.G.White, Yout’s Instructor, 16 decembrie 1897).
171. ”Tatăl A DAT DUHUL SĂU fără măsură Fiului Său.”(E.G.White, Review & Herald, 5 noiembrie 1908). ”**Tatăl a dat Duhul Său fără măsură Fiului Său, și astfel putem lua parte la plinătatea lui.**” {E. G. White, Tragedia veacurilor, p. 477}

### CINE SE REVARSA ÎN PLOAIA TÂRZIE

172. ”Ploaia tarzie se va revarsa asupra poporului lui Dumnezeu. Un puternic inger se va coborî din cer și tot pamantul va fi luminat cu slava sa. Suntem pregatiti pentru a lua parte in glorioasa

lucrare a ingerului al treilea? Sunt vasele noastre pregatite pentru a primi roua cereasca? Mai avem contaminare si pacat in inima noastra? Daca este asa, sa curatim templul interior si sa ne pregatim pentru ploaia tarzie. Reinvierea de la fața Domnului nu va cadea niciodata asupra unor inimi pline de necuratie. Dumnezeu sa ne ajute sa murim față de "eu", pentru ca Hristos, nadejdea slavei, sa locuiasca in noi!" (Veti primi putere, Octombrie 13).

173. "Dacă menținem mintea noastră fixată în Hristos, El va veni asupra noastră „ca o ploaie, ca ploaia de primăvară, care udă pământul”. Ca Soare al Neprihănirii, El va răsări asupra noastră, iar „tămăduirea va fi sub aripile Lui”. Vom „înflori precum crinul”. Cei ascultători „vor da viață grâului, vor înflori ca via”. Privind și imitând în mod constant la Hristos ca Mântuitor personal, vom crește în asemănarea cu El în toate privințele. Credința noastră va crește, conștiința noastră va fi sfințită. Vom fi mai mult și tot mai mult asemănători cu Hristos în toate lucrările și cuvintele noastre. Mulțumind lui Dumnezeu, vom crește în Cuvântul Său. "Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege." Ellen White (Carta 106, 1908, p. 5. –To Elder and Mrs. S. N. Haskell, Abril 2, 1908.) (3MS 232-233, sp.)
174. Planta crește primind ceea ce a lăsat Dumnezeu pentru întreținerea vieții ei. În același fel, creșterea spirituală este dobândită prin cooperarea cu influențele divine. După cum planta prinde rădăcină în pământ, și noi trebuie să prindem rădăcină în Hristos. Așa cum planta primește lumina soarelui, roua și ploaia, tot așa trebuie să primim și noi Spiritul Sfânt. Dacă inimile noastre sunt lipite de Hristos, El va veni asupra noastră „ca o ploaie, ca ploaia de primăvară, care udă pământul”. Ca Soare al Neprihănirii, El va răsări asupra noastră, iar „tămăduirea va fi sub aripile Lui”. Vom „înflori precum crinul”. Cei ascultători „vor da viață grâului, vor înflori ca via”. Osea 6, 3; Maleahi 4, 2; Osea 14, 5.7. {Ed 106.1}
175. "Dumnezeu este **Duh**; totuși El este o **Ființă personală**; pentru că astfel El însuși S-a dezvăluit" {E. G. White, *The Ministry of Healing*, p. 413}
176. "A fi sfințit înseamnă a deveni părtaș al naturii divine, primind duhul și mintea lui Isus, învățând totdeauna în școala lui Hristos. "Dar noi toți, cu fața descoperită privind ca într-o oglindă slava Domnului, suntem transformați în aceeași imagine din slavă în slavă, prin Duhul Domnului". Este imposibil pentru oricare dintre noi prin propria noastră putere sau eforturile noastre proprii a face această schimbare în noi înșine. Este Duhul Sfânt, Mângâietorul, pe care Isus a spus că îl va trimite în lume, care ne schimbă caracterul în chipul lui Hristos; și când acest lucru este realizat, reflectăm, ca într-o oglindă, slava Domnului. Adică caracterul celui care îl privește pe Hristos este la fel de asemănător cu Sinele Său, încât unul care privește la el vede caracterul lui Hristos strălucind ca dintr-o oglindă. În mod imperceptibil față de noi înșine, suntem schimbați zi de zi de căile și voința noastră în căile și voința lui Hristos, în frumusețea caracterului Său. Astfel, noi creștem în Hristos și reflectăm inconștient chipul Său." (The Review and Herald, December 5, 1912)
177. "Astăzi, nu mai există mulțimi care să se adune în locurile pustii pentru a-L vedea și auzi pe Isus. Glasul Său nu Se face auzit pe străzile aglomerate. Nu se mai aud strigăte la margine de drum: „Trece Isus din Nazaret!” (Luca 18, 37.) Și totuși, acest cuvânt este valabil și astăzi. Hristos umblă nevăzut pe străzile noastre. Cu solii ale îndurării, El ne vizitează familiile. El așteaptă să coopereze cu toți cei care caută să slujească în Numele Său. El Se află în mijlocul nostru pentru a vindeca și a binecuvânta, dacă vrem să Îl primim". {DV 107.2}
178. "Mântuitorul v-a vizitat adesea în [biserica]. Tot atât de adevărat cum a mers pe ulițele Ierusalimului, dorind să sufle suflul vieții spirituale în inima celor descurajați și gata să moară, a venit și la voi. Orașele care au fost atât de mult binecuvântate prin prezența, iertarea și darurile Lui de vindecare, L-au lepădat; și o dovadă tot atât de mare, ba încă și mai mare, de iubire neprețuită, a fost dată în [biserica]. N-a încărcat Hristos biserica Lui cu beneficii și binecuvântări? Nu i-a trimis El pe solii Săi cu solii de iertare și de neprihănire, pentru a fi date în dar celor care le primesc?" 8M 67.1

## PĂCATUL ÎMPOTRIVA DUHULUI SFÂNT

179. " De fapt, ce este păcatul împotriva Duhului Sfânt? Este atunci când, în mod voit, atribuim lui Satana lucrarea Duhului lui Dumnezeu. De exemplu, să presupunem că cineva este martor al unei lucrări speciale a Duhului lui Dumnezeu. El are dovada convingătoare că lucrarea este în armonie cu Scriptura, și Duhul dă mărturie împreună cu duhul său că lucrarea aceea era de la Dumnezeu. Cu toate acestea, mai târziu, el cade în ispită, mândrie, încredere în sine sau alte trăsături rele de caracter îl iau sub control; respingând toate dovezile caracterului ei divin, el declară că ceea ce a recunoscut mai înainte a fi puterea Duhului lui Dumnezeu, acum spune că, de fapt, era puterea lui Satana. Prin mijlocirea Duhului Său, Dumnezeu lucrează asupra inimii omenești; și atunci când oamenii, în mod voit, resping Duhul și-L declară ca nefiind de la Dumnezeu, ei taie canalul de legătură prin care Dumnezeu poate comunica cu ei. Negând dovada pe care Dumnezeu a avut plăcerea să le-o dea, ei închid în afara lor lumina care a strălucit în inimile lor, și ca rezultat, sunt lăsați în întuneric. În felul acesta, cuvintele Domnului sunt verificate: „Dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta!“ Pentru un timp, persoanele care au săvârșit acest păcat pot părea a fi copii ai lui Dumnezeu; dar când vin împrejurări care să dezvolte caracterul și să dea pe față spiritul lor, atunci se va vedea că sunt pe terenul vrăjmașului, stând sub steagul lui negru."5M634,4
180. " Cea mai obișnuită manifestare a păcatului contra Duhului lui Dumnezeu este continua neglijare de a asculta invitația cerului la pocăință. Fiecare pas făcut în lepădarea lui Hristos este un pas spre lepădarea mântuirii și spre păcatul împotriva Duhului lui Dumnezeu. Lepădând pe Hristos, poporul iudeu a comis păcatul de neiertat; refuzând invitația harului, și noi putem comite aceeași greșeală. Noi Îl insultăm pe Domnul vieții și-L facem de ocară înaintea sinagogii lui Satana și în fața universului ceresc, atunci când nu mai ascultăm de solii Lui împuterniciți și ascultăm în schimb de agenții lui Satana, care îndepărtează sufletul de la Hristos. Atâta vreme cât cineva face lucrul acesta nu poate avea nădejde de iertare și, în cele din urmă, va pierde orice dorință de împăcare cu Dumnezeu." HLL 324,4
181. „Păcatul hulirii împotriva Duhului Sfânt nu se află în rostirea vreunui cuvânt sau fapte momentane, ci în împotrivirea persistentă și hotărâtă contra adevărului și a dovezilor.” (Comentarii Biblice vol. 5, 1093)
182. ”Nimeni nu are nevoie sa considere pacatul contra Duhului Sfânt ca ceva misterios si indefinibil. Pacatul contra Duhului Sfânt este pacatul respingerii continue a raspunde invitatiei la pocainta. Daca refuzati sa credeti in Isus Hristos ca Mantuitorul vostru personal semnifica ca iubiti atmosfera ce inconjura pe primul mare apostaziat. Alegeti atmosfera care inconjoara pe Tatal si pe Fiul, si Dumnezeu va va permite sa o aveti.”(Review and Herald,29 iunie 1897, A fin de Conocerle, pag.239)
183. Când începem să punem la îndoială iubirea lui Dumnezeu și să nu ne mai încredem în făgăduințele Lui, atunci îl dezonorăm și întristăm Spiritul Său Sfânt. Cum s-ar simți o mamă dacă copiii ei s-ar plânge tot mereu de ea, ca și când ea n-ar fi făcut totul pentru binele lor, desi eforturile întregii ei vieți au fost închinat creșterii și ajutorării lor? Dacă copiii s-ar îndoii de iubirea ei, atunci inima ei ar fi zdrobită. Cum s-ar simți oare un părinte dacă ar fi tratat astfel de copiii săi? Cum ne privește oare Tatăl nostru ceresc atunci când dăm pe față neîncredere față de iubirea Lui care L-a determinat să dea pe unicul Său Fiu ca noi să trăim prin El? Apostolul Pavel scrie: "El, care n-a crutat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El toate lucrurile?" (Romani 8,32). Cu toate acestea, cât de multi sunt aceia care, dacă nu prin cuvintele lor, atunci prin faptele lor spun că "Domnul n-a spus lucrurile acestea pentru mine. Poate că El iubeste pe altcineva, dar nu mă iubeste pe mine"! *Calea catre Hristos 13*

## LUCRAREA ÎNGERILOR

184. ”Și despre îngerii spune: Cel ce face pe îngerii lui duhuri și pe servitorii lui o flacăra de foc.” (Evrei 1:7 BTF) Oriunde sufletele sunt supuse influenței blânde și atingerii revigorante a Duhului lui Dumnezeu prin lucrarea îngerilor, este bucurie în cer. {EGW, 1MS 112.2, span}
185. Când ne punem încrederea în Isus Hristos, procedând cu ascultare, care duce la neprihănire, îngerii lui Dumnezeu acționează în inimile noastre pentru îndreptățire. {EGW, 1MS 110.1, span}
186. Botezul cu Duhul Sfânt, ca și în ziua Cincizecimii, va duce la o revigorare a adevăratei religii și va îndeplini multe lucrări minunate. Ființele cerești vor veni printre noi, iar oamenii vor vorbi mișcați de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. [...] Atunci când îngerii cerului vor veni printre noi, și vor acționa prin intermediul instrumentelor umane, atunci va exista convertiri ferme și substanțiale, în mod similar cu convertirile care au avut loc după Rusalii. {EGW, 2MS 65.2, span}
187. Prin lucrarea îngerilor, Duhul Sfânt poate lucra în mintea și inima omului și să-l atragă la Hristos. (EGW, A Fin de Conocerle pág.59)
188. Biblia ni-L arată pe Dumnezeu în locul Său înalt și sfânt, nu într-o stare de inactivitate, nu în tăcere și singurătate, ci înconjurat de zeci de mii de ori zece mii și mii de mii de făpturi sfinte, toate așteptând să împlinească voia Sa. Prin intermediul acestor mesageri, El este în legătură neîntreruptă cu fiecare colț al împărăției Sale. Prin Duhul Său, El este prezent pretutindeni. Prin mijlocirea Duhului Său și a îngerilor Săi, El lucrează pentru copiii oamenilor. {EGW, DV 417.2}
189. Dar prin Domnul Hristos pământul este iarăși pus în legătură cu cerul. Prin meritele Sale, Domnul Hristos a făcut un pod de legătură peste prăpastia făcută de păcat, astfel încât îngerii slujitori să intre din nou în relație cu oamenii. Domnul Hristos este Acela care leagă pe omul căzut, în slăbiciunea și neputința sa, de Izvorul puterii infinite. {EGW, CH 20.1}
190. ”Îngerii lui Dumnezeu merg neîncetat de la pământ la cer și de la cer la pământ. Minunile lui Hristos pentru cei suferinzi și întristați au fost făcute de puterea lui Dumnezeu, prin slujirea îngerilor. Și tot prin Hristos, prin slujirea mesagerilor Săi cerești, vine orice binecuvântare de la Dumnezeu la noi. Îmbrăcându-Se în corp omenesc, Mântuitorul nostru unește interesele Sale cu cele ale copiilor căzuți ai lui Adam, în timp ce, prin dumnezeirea Lui, El îmbrățișează tronul lui Dumnezeu. Și în felul acesta Hristos este mijlocul de comunicare al oamenilor cu Dumnezeu și al lui Dumnezeu cu oamenii.” (EGW, HLL 143)
191. „Dumnezeu, Hristos și îngerii cerești lucrează intens pentru a ține în frâu turbarea mâniei lui Satana, pentru ca planurile lui Dumnezeu să nu fie înfrânte. Dumnezeu trăiește și domnește.” (EGW, 7T 14)
192. „Un instrument ceresc este folosit în planul organizat al cerului pentru renovarea naturii noastre, care lucrează în copiii neascultării o ascultare față de Dumnezeu.” (EGW, Letter 116, 1899)
193. ” Îngerii lui Dumnezeu se apropie de toți cei ce caută călăuzirea divină, într-un spirit de umilință. Ei primesc Duhul Sfânt pentru a le dezvălui comorile adevărului.” — Parabolele Domnului Hristos, 59. {Rg 225.1}
194. “Prin slujirea îngerilor, Duhul Sfânt este FĂCUT ÎN STARE (enabled) pentru a lucra asupra minții și inimii agentului omenesc, și să-l atragă la Hristos, care a plătit prețul de răscumpărare pentru sufletul lui, ca păcătosul să poată fi salvat din robia păcatului și a lui Satana” (EGW, YI, July 5, 1894)
195. „Profetul Zaharia înfățișează revărsarea continuă a Duhului Sfânt asupra bisericii, printr-o altă imagine simbolică, în care se află o învățătură minunată pentru încurajarea noastră. Profetul spune:
196. „Îngerul care vorbea cu mine s-a întors și m-a trezit ca pe un om pe care-l trezești din somnul lui. El m-a întrebat: ’Ce vezi?’ Eu am răspuns: ’M-am uitat și iată că este un sfeșnic cu totul de aur, și deasupra lui un vas cu untdelemn și pe el șapte candelă, cu șapte țevi pentru candelă, care sunt în vârful sfeșnicului. Și lângă el sunt doi măslini, unul la dreapta vasului, și altul la stânga lui. Și, luând iarăși cuvântul, am zis îngerului, care vorbea cu mine: ’Ce înseamnă lucrurile acestea, Domnul meu?’... Atunci, el a luat din nou cuvântul, și mi-a zis: ’Acesta este cuvântul Domnului către Zorobabel și sună astfel: ... Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul

Meu, zice Domnul oştirilor!’... Am luat a doua oară cuvântul, și i-am zis: ’Ce înseamnă cele două ramuri de măslin, care sunt lângă cele două țevi de aur, prin care curge uleiul auriu din el?’... ’Aceștia sunt cei doi unși, care stau înaintea Domnului întregului pământ’.”

197. De la cei doi măslini, untdelemnul auriu se revărsa prin țevile de aur într-un vas al sfeșnicului și, de acolo, în candelarele care luminau în sanctuar. Tot astfel, venind de la sfinții care stau în prezența lui Dumnezeu, Duhul Sfânt le este împărtășit oamenilor consacrați în slujba lui Dumnezeu. Misiunea celor doi unși este aceea de a oferi putere și lumină poporului lui Dumnezeu. Ei stau în prezența lui Dumnezeu pentru a primi de la El binecuvântările pe care urmează să ni le transmită nouă. Așa cum țevile de aur transmit mai departe uleiul măslinilor, tot așa solii cerești se străduiesc să transmită mai departe tot ce primesc din partea lui Dumnezeu. Întreaga comoară a cerului așteaptă să fie cerută și primită de noi, pentru ca, după ce am primit binecuvântarea cerească, la rândul nostru, să o răspândim mai departe. În felul acesta, candelarele sfinte sunt alimentate cu uleiul divin, iar biserica ajunge o purtătoare a luminii în lume.” (EGW, TM 510)
198. „Prin lucrarea puternică a Duhului Sfânt guvernarea lui Satana este sfâșiată și supusă. DUHUL SFÂNT ESTE CEL CARE CONVINDE DE PĂCAT ȘI IL ALUNGĂ DIN SUFLET prin acordul agentului uman.” (EGW, RH, April 25, 1893)
199. „Toți cei care urcă la amvon trebuie să știe că îngerii cerului se află printre ascultătorii lor. Când acești ÎNGERI ADUC UNTDELEMNUL AURIU AL ADEVĂRULUI ȘI ÎL TOARNĂ ÎN INIMA celui ce prezintă Cuvântul, explicarea adevărului va fi o lucrare serioasă și solemnă. Dacă ușa inimii nu este încuiată și dacă intrarea Domnului Hristos nu este refuzată, SOLII ÎNGEREȘTI VOR ALUNGA PĂCATUL DIN SUFLET. Domnul Hristos Se va îndepărta de cei ce persistă în refuzul binecuvântării cerești, care le este oferită așa de abundent.” (EGW, TM 338)

### SINGURA PUTERE DIN UNIVERS

200. Citat modificat: "Păcatului i se poate rezista și poate fi biruit doar prin lucrarea PUTERNICĂ a celei de-a treia Persoane a Dumnezeirii care nu vine cu o PUTERE modificată ci în toată plinătatea PUTERII DIVINE . Hristos a dat Duhul Său ca PUTERE DIVINĂ , pentru a birui toate înclinațiile spre rău, moștenite și cultivate și pentru a înteptări caracterul Său în biserică." (H.L.L. 671)  
Acest citat nu a fost întotdeauna astfel, ci a fost modificat de unul din cei 5 editori trinitarieni. Iată cum sunt cele originale:
201. "Trebuie să existe O PUTERE care să lucreze dinăuntru, o nouă viață de sus, mai înainte ca oamenii să poată fi schimbați de la păcat la sfințenie . ACEASTĂ PUTERE ESTE HRISTOS" (E.G. White, Calea către Hristos, pag.18)
202. "Trebuie să existe o putere ce lucrează din interior, o viață nouă de sus, înainte ca oamenii să poată fi schimbați de la păcat la sfințenie. ACEASTĂ PUTERE ESTE HRISTOS. HARUL SĂU [DUHUL LUI HRISTOS] ESTE UNICUL ce poate reînvia facultățile fără viață ale sufletului și le poate atrage la Dumnezeu, la sfințenie. "(ST, 28 mai 1902, alin. 3)
203. "Este evident că ei sunt ÎN LEGĂTURĂ CU ISUS HRISTOS și că există o PUTERE care îi susține în toate necazurile, dezamăgirile și încercările lor; iar ACEASTĂ PUTERE ȘI ACEST HAR sunt acelea care atenuează orice necaz. Când paharul necazurilor se apropie de buzele voastre, amintiți-vă că există UN MÂNGÂIETOR și UN AJUTOR. Paharul de MÂNGÂIERE va fi pus în mâna ta, și aceasta poate fi una dintre cele mai fericite perioade din viața ta. {RC 355.2} [https://egwwritings.org/?ref=en\\_RC.355.2&para=89.2936](https://egwwritings.org/?ref=en_RC.355.2&para=89.2936)
204. HRISTOS ESTE IZVORUL fiecărui impuls drept. El este SINGURUL care poate trezi în inima naturală vrăjmășia împotriva păcatului. EL ESTE SURSA PUTERII noastre, dacă am fi salvați. Nici un suflet nu se poate pocăi fără harul lui Hristos. Păcătosul se poate ruga ca să știe cum să se pocăiască. Dumnezeu dezvăluie pe Hristos păcătosului, iar când vede puritatea Fiului lui Dumnezeu, el nu rămâne ignorant în caracterul păcatului. Prin credință în lucrarea și PUTEREA LUI HRISTOS, dușmănia împotriva păcatului și a lui Satana este creată în inima lui. {EGW, Review and Herald, 1 aprilie 1890 alin.5}
205. "Starea noastră prin păcat a devenit nenaturală și PUTEREA care ne restabilește trebuie să fie

supranaturală, altfel nu are nici o valoare . Există însă o PUTERE care poate rupe răul din inimile noastre și aceasta ESTE PUTEREA LUI DUMNEZEU ÎN ISUS HRISTOS" (E.G.White, Mărturii, vol.8, pag.291)

206. "Pentru a putea ține piept acestei forțe (a răului), pentru a atinge acest ideal, pe care în adâncul sufletului său îl acceptă ca fiind singurul vrednic de atins, el nu poate găsi ajutor decât într-o singură PUTERE. Această PUTERE ESTE HRISTOS". (E.G.White, Educație, pag.29) [https://egwwritings.org/?ref=ro\\_Ed.29.1&para=2029.110](https://egwwritings.org/?ref=ro_Ed.29.1&para=2029.110)

207. "Ar trebui ca toți să fim "umpluți de plinătatea lui Dumnezeu". Caracterul, Duhul lui Dumnezeu, trebuie să fie descoperit în omul finit." (EGW, Review and Herald, 28 iulie 1891, par.9)

208. "Ca ceara care ia și păstrează impresia sigiliului, așa ar trebui să ia formă sufletul și să păstreze chipul lui Dumnezeu. Noi ar trebui să fim "plini de toată plinătatea lui Dumnezeu." Caracterul, Duhul lui Dumnezeu, trebuie să fie descoperit în omul finit. Când adevărul este primit în suflet, începe o lucrare mare, care sfințește omul; "pentru cel ce are nădejdea aceasta în El, se curățește, după cum El este curat." Cei care sunt uniți cu Hristos devin împreună lucrători cu Dumnezeu. Harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire, ne învață să rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești, trebuie să trăim sobru, cu dreptate și evlavie în această lume de față, cautând și grăbind ziua lui Dumnezeu. Omul trebuie să coopereze cu Dumnezeu. Nici o schimbare radicală nu va fi lucrată în viață și caracter, dacă nu depindem de harul lui Hristos la fiecare oră. Multi dintre oameni au o idee cu totul prea mică de ceea ce constituie religia, iar standardul va trebui să fie ridicat, sau vor pieri în păcatele lor. tragand pe alții la pierzare împreună cu ei."(EG White, Review and Herald, July 28, 1891 par. 9)

209. "Despre Hristos se spune că El umblă în mijlocul sfeșnicilor de aur. În felul acesta, este simbolizată legătura Sa cu bisericile. El este într-o continuă legătură cu poporul Său. El cunoaște adevărata stare a lor. El observă rânduiala, pioșenia, cum și predarea lor. Deși El este Mare Preot și Mijlocitor în Sanctuarul de sus, El este totuși reprezentat ca umblând în sus și în jos în mijlocul bisericilor Sale de pe pământ. Cu o neobosită veghere și o neîntreruptă atenție, El veghează să vadă dacă lumina vreuneia dintre santinelele Sale arde slab sau strălucitor. Dacă luminile sfeșnicului ar fi lăsate numai în grija omului, flacăra plâpândă s-ar micșora și s-ar stinge; însă El este adevăratul străjer al casei Domnului, adevăratul păzitor al curților templului. Grija Lui continuă, cum și harul Său susținător alcătuiesc izvorul vieții și luminii." {FA 586.1}

210. „Îngerului Bisericii din Efes scrie-i: «Iată ce zice Cel ce ține cele șapte stele în mâna dreaptă și Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur, Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta, și că nu poți suferi pe cei răi; că ai pus la încercare pe cei ce zic că sunt apostoli și nu sunt, și i-ai găsit mincinoși. Știu că ai răbdare, că ai suferit din pricina Numelui Meu și că n-ai obosit. Dar ce am împotriva ta, este că ți-ai părăsit dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut; pocăiește-te, și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine, și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.» Apocalipsa 2,1-5. În aceste versete sunt rezumate condițiile împăcării cu Dumnezeu. Prima experiență a Bisericii din Efes a condus-o la fapte bune. Dumnezeu se bucura de faptul că Biserica Sa reflecta lumina cerească dezvăluind spiritul lui Hristos prin iubire și milă. Dragostea care se afla în inima lui Hristos, dragostea care L-a determinat să se dea pe Sine însuși ca jertfă pentru omenire și să sufere cu răbdare învinuirile oamenilor, până acolo încât să fie numit demon, dragostea care L-a îndemnat să facă vindecări nemaipomenite în timpul lucrării Sale — aceasta a fost dragostea care trebuia să se descopere în viețile urmașilor Lui.” {GA 7.1}

211. Se va afla, în ziua răsplătirii finale, că Dumnezeu cunoaște pe fiecare pe nume. Există un martor nevăzut al fiecărei acțiuni din viață. „Știu faptele tale”, spune Acela care umblă „în mijlocul celor șapte sfeșnice de aur”. Se știe ce ocazii au fost desconsiderate, cât de neobosite au fost eforturile Bunului Păstor de a-i căuta pe aceia care rătăceau pe căi strâmbe, pentru a-i aduce înapoi pe calea siguranței și a păcii. Din nou și din nou, El a făcut ca lumina adevărului Său să strălucească pe calea lor pentru ca ei să poată vedea primejdia și să scape. Dar ei merg înainte și tot înainte, pe calea cea largă, glumind și bătându-și joc, până când, în cele din urmă, timpul lor de probă se va încheia. Căile lui Dumnezeu sunt drepte și egale; și atunci când se pronunță sentința împotriva acelor care sunt găsiți în lipsă, fiecare gură va amuți. {5M 435.2}
212. Nu există nici o scuză pentru ca viața și credința comunităților noastre să fie atât de amorțită și de slabă. „Întoarceți-vă la Cetățuie, prinși de război, plini de nădejde!” (Zaharia 9, 12). Există putere pentru noi în Hristos. El este apărătorul nostru înaintea Tatălui. El trimite solii Săi în toate părțile stăpânirii Lui pentru a face cunoscut poporului Său voința Sa. El umblă în mijlocul bisericii Sale. El dorește să-i sfințească, să-i înalțe și să-i înobileze pe urmașii Săi. Influența acelor care cu adevărat cred în El va fi ca o mireasmă de viață în lume. El ține stelele în mâna Sa cea dreaptă și vrea ca prin aceștia lumina Sa să strălucească în lume. În felul acesta, El dorește să pregătească pe poporul Său pentru o treaptă mai înaltă de slujire în biserica de sus. El ne-a dat o mare lucrare de făcut. Să o facem în chip desăvârșit și cu hotărâre. Să arătăm prin viața noastră ce a făcut adevărul pentru noi. {6M 418.2}
213. „Cel ce umblă prin mijlocul celor șapte sfeșnice de aur” (Apocalipsa 2, 1). Textul acesta arată legătura Domnului Hristos cu biserica Sa. El umblă în mijlocul bisericii Sale pe toată lungimea și lățimea pământului. El o cercetează cu mult interes pentru a vedea dacă se află în acea stare spirituală care poate face să propășească împărăția Lui. Hristos este de față în fiecare adunare a bisericii Sale. El cunoaște pe fiecare persoană care e în legătură cu lucrarea Sa. Îi cunoaște pe aceia a căror inimă El o umple cu uleiul sfânt, pentru ca ei să-l poată da și altora. Aceia care duc mai departe, în mod credincios, lucrarea lui Hristos în lumea noastră, reprezentând în cuvânt și faptă caracterul lui Dumnezeu, îndeplinind scopul lui Dumnezeu pentru ei, sunt foarte scumpi înaintea Lui. Hristos are plăcere de ei, ca un om care are plăcere de o grădină îngrijită și de parfumul florilor pe care le-a sădit. {6M 418.4}
214. Hristos îi trimite pe solii Săi în oricare parte a domeniului Său, ca să le facă cunoscut servilor Săi voința Sa. El umblă în mijlocul bisericii Sale. El dorește să-i sfințească, să-i înalțe și să-i înobileze pe urmașii Săi. Influența acelor care cred în El va fi în lume o mireasmă de viață spre viață. Hristos ține stelele în mâna Sa dreaptă și este scopul Său acela de a face ca lumina Sa să lumineze, prin ei, în lume. În felul acesta, El dorește să-Și pregătească poporul pentru o slujire mai înaltă în biserica de sus. El ne-a dat o mare lucrare de făcut. Să o facem în mod credincios. Să arătăm în viața noastră ce poate face harul dumnezeiesc pentru omenire. {8M 23.3}
215. În timp ce Domnul Isus slujește în adevăratul sanctuar de sus, prin Duhul Său cel Sfânt, El lucrează prin mesagerii de pe pământ. Aceste unelte vor îndeplini mai multe lucruri decât pagina tipărită, dacă vor porni în spiritul și puterea lui Hristos. Domnul Hristos va lucra prin slujitorii Săi, umplându-i cu Duhul Său și îndeplinind astfel față de ei făgăduința: “Iată, Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului” (Matei 28, 20). {SS544.4}

## ȘECHINA

216. Deasupra tronului harului se afla șechina, manifestarea prezenței divine; iar dintre heruvimi, Dumnezeu Își făcea cunoscută voia Sa. Din când în când, marelui preot îi erau transmise solii din ceruri, printr-un glas din nor. — Patriarchs and Prophets, 349. {AÎ 101.1}
217. Cu un zgomot puternic, perdeaua dinăuntru a templului este ruptă de sus până jos de o mână nevăzută, permițând mulțimii să privească un loc ce era odată plin de prezența lui Dumnezeu. În acest loc sălășluia șechina. Aici și-a manifestat Dumnezeu slava, deasupra milostivitorului. {HLL 756.6}
218. Hristos a fost îndrumătorul lor. După cum El a fost cu ei în pustie, la fel, după așezarea lor în țara făgăduită, El a fost mai departe Învățătorul și Călăuza lor. În tabernacol și în templu, slava lui Dumnezeu a sălășluit în sfânta șechina de deasupra capacului ispășirii. El și-a manifestat continuu bogățiile iubirii și răbdării în favoarea lor. {6M 221.3}
219. **Domnul Hristos era Învățătorul lor. Așa cum El a fost cu ei în pustie, tot astfel El încă avea să fie Învățătorul și Călăuzitorul lor. În Sanctuar și în Templu, slava Sa se manifesta în sfânta șechină de deasupra milostivitorului. Pentru ei, El totdeauna manifesta bogăția iubirii și răbdării Sale.** {PDH 288.1}
220. Deasupra tronului milei se afla șechina, manifestarea prezenței divine, iar dintre heruvimi, Dumnezeu făcea cunoscut voia Lui. Soliile divine erau uneori aduse la cunoștința marelui preot printr-o voce din nor. {PP 348.3}
221. Iar dincolo de perdeaua a doua se afla sfânta Șechină, manifestarea vizibilă a slavei lui Dumnezeu, înaintea căreia nimeni, în afară de marele preot, nu putea să intre și să trăiască. {TV 414.1}

## Uriah Smith: 1832-1903

222. ”Acest Duh este Duhul lui Dumnezeu și Duhul lui Hristos; Duhul fiind același, chiar dacă se spune că aparține lui Dumnezeu sau lui Hristos. Dar despre acest Duh, Biblia folosește expresii care nu se pot armoniza cu ideea că este o persoană ca și Tatăl sau Fiul. Mai mult se descoperă a fi o influență divină a celor Doi, mediul care reprezintă prezența Lor, și prin care Ei au cunoștință și putere în tot universul, când nu sunt prezenți în mod personal.” (Uriah Smith, Review & Herald, 28 octombrie 1890).
- 223.
224. J.W.W. a întrebat: „Să înțelegem că Duhul Sfânt este o persoană, la fel ca și Tatăl și Fiul? Unii pretind că este, alții că nu este.”
- Răspuns: Termenul „Duhul Sfânt” reprezintă o traducere supărătoare și respingătoare. Ar fi trebuit să fie „Spiritul Sfânt” (hagion pneuma) în fiecare caz. Acest Spirit este Spiritul lui Dumnezeu, și Spiritul lui Hristos; Spiritul fiind același fie că se vorbește ca aparținând lui Dumnezeu sau Fiului. Dar în ceea ce privește acest Spirit, Biblia folosește expresii care nu pot fi armonizate cu ideea că este o persoană asemenea Tatălui și Fiului. Mai degrabă este descoperit ca o influență divină care vine de la ambii, mijlocul care reprezintă prezența lor și prin care ei dețin cunoștință și putere de-a lungul întregului Univers atunci când nu sunt prezenți personal. Hristos este o persoană, oficiind lucrarea de preot în sanctuarul din cer; și totuși El spune că oriunde doi sau trei sunt adunați în numele Lui, El este acolo în mijloc. Matei 18:20. Cum? Nu personal, ci prin Spiritul Său. Într-unul dintre discursurile lui Hristos (Ioan 14-16), acest spirit este personificat ca „Mângâietorul”, și i se aplică pronumele personale și relative „el”, „lui”, și „cui”. Dar, de obicei se vorbește într-un fel care arată că nu poate fi o persoană ca Tatăl și Fiul. Spre exemplu, deseori se spune că este „vărsat” și „turnat”. Dar nu citim niciodată despre Dumnezeu sau despre Hristos ca fiind vărsați sau turnați. Dacă este o persoană, nu ar fi nimic anormal să apară în formă trupească; și când a apărut astfel, acest lucru a fost notat ca ceva deosebit. Astfel, Luca 3:22 spune: „Și Duhul Sfânt s-a coborât în formă trupească asemenea unui porumbel, deasupra Sa.” Însă forma nu este mereu aceeași; căci în

ziua Cincizecimii și-a asumat formă de „limbi ca de foc.” Fapte 2:3,4. Din nou citim despre „cele șapte Spirite ale lui Dumnezeu trimise pe tot pământul.” Apocalipsa 1:4; 3:1; 4:5; 5:6. Aceasta este fără îndoială o denumire a Spiritului Sfânt, așezat în această formă pentru a exprima perfecțiunea și desăvârșirea sa. Dar cu greu ar putea fi astfel descris dacă ar fi fost o persoană. Niciodată nu citim despre șapte Dumnezei sau despre șapte Hristoși.”

## AT JONES DESPRE ISUS ȘI DUHUL SFANT

225. ”Calea pe care Hristos a intrat în această lume a păcatului și în carnea păcătoasă – carnea ta și a mea, împovărată cu păcatele lumii – calea pe care a mers în desăvârșire și către desăvârșire, este calea care este așezată înaintea noastră. El a fost născut prin Duhul Sfânt. Cu alte cuvinte, Isus Hristos a fost născut din nou. A venit din cer pe pământ, Cel dintâi născut al lui Dumnezeu și a fost născut din nou. Dar toată lucrarea lui Hristos este direct opusă cu a noastră. El, Cel fără de păcat, a fost făcut păcat pentru ca noi să putem fi făcuți neprihănirea lui Dumnezeu în El. El, Cel viu, Prințul și Autorul vieții, a murit pentru ca noi să putem trăi. El, ale Cărui origini au fost din zilele veșniciei, Cel dintâi născut al lui Dumnezeu, a fost născut din nou pentru ca și noi să putem fi născuți din nou. Dacă Isus Hristos nu ar fi fost niciodată născut din nou, am fi putut noi să fim născuți din nou vreodată? Nu. Dar El a fost născut din nou, din lumea neprihănirii în lumea păcatului pentru ca noi să putem fi născuți din nou, din lumea păcatului în lumea neprihănirii. El a fost născut din nou și a fost făcut părtaș la natura umană pentru ca noi să putem fi născuți din nou și făcuți părtași de natură divină. El a fost născut din nou pentru moarte, pentru viață și pentru om, ca noi să putem fi născuți din nou pentru cer, pentru neprihănire și pentru Dumnezeu. Fratele Covert a spus că acest lucru ne face frați. Cu adevărat ne face frați. Și nici Lui nu-i este rușine să ne numească „frați”. Astfel, El a fost născut din nou prin Duhul Sfânt, căci este scris și i-a fost spus Mariei: „Duhul Sfânt Se va veni peste tine și puterea Celui Prea Înalt te va umbri. De aceea Sfântul care Se va naște din tine va fi chemat Fiul lui Dumnezeu”. Isus, născut prin Duhul Sfânt, născut din nou, a crescut „în înțelepciune și în statură” pentru împlinirea vieții și caracterului în lume, pentru a-I putea spune lui Dumnezeu: „Te-am proslăvit pe pământ; am terminat lucrarea pe care Mi-ai dat-o”. Planul și mintea lui Dumnezeu au atins desăvârșirea în El. Isus, născut din nou, născut prin Duhul Sfânt, născut din carne și sânge, așa cum suntem noi, Conducătorul mântuirii noastre, a fost făcut „desăvârșit prin suferințe”. Căci „cu toate că era Fiu, a învățat supunerea prin lucrurile pe care le-a suferit. Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut Autorul unei mântuiri veșnice pentru toți cei ce I se supun.” Evrei 2:10; 5:8, 9.” (Articole si predici, 1899, pag.81)

226. ” Dar acest lucru se poate realiza numai prin Spiritul lui Dumnezeu; Duhul Sfânt, Spiritul lui Dumnezeu care ne acoperă pe noi toți. Isus S-a îndepărtat. A fost aici. El a fost Capul Bisericii atunci când a fost aici. Dar a spus: „Vă este de folos să plec”; nu este bine pentru voi dacă rămân; trebuie să plec. „Căci dacă nu plec, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Eu plec, îl voi trimite la voi.” Sunt mai multe motive; dar motivul care ne interesează pe noi acum pentru care Isus a trebuit să plece pentru ca Mângâietorul să vină, este că Isus în trup nu putea să fie prezent în toate locurile în același timp. El nu putea fi cu frații din Australia și cu frații de aici chiar acum în trup; dar când a plecat, ne-a trimis Spiritul Sfânt, care acoperă întreaga creație a lui Dumnezeu; și prin acel Spirit, Isus Hristos poate deveni Capul fiecărui vestigiu al creației Sale. Atunci când fiecare suflet, fiecare individ de pe pământ a găsit această lucrare de creație și a devenit o parte din creația lui Dumnezeu, Spiritul Sfânt îl acoperă; și astfel Hristos devine Capul acelei persoane și acel om are un Sfătuitor care este cu mult mai capabil de a oferi sfat decât orice persoană din Battle Creek. De asemenea, un mare avantaj, unul dintre principalele avantaje în acest lucru este că Isus Hristos, Capul acelui individ prin Spiritul Său cel Sfânt, poate oferi sfat și trimite ajutor imediat, exact atunci când ajutorul este necesar; și acest lucru reprezintă un avantaj imens față de procedura de a scrie o scrisoare la Battle Creek care face o lună pe drum, iar apoi mai este pierdută încă o lună pentru ca răspunsul să ajungă pe ambarcațiunea care o va duce la destinatar și încă o lună pe drum – și astfel trec trei luni pentru a primi răspunsul, pentru a afla ceva despre lucrarea de care aveai nevoie în urmă cu trei luni. Fie ca Domnul să ne unească cu Sine! Facă Domnul să aflăm acea putere creativă în Dumnezeu, putere prin care fiecare

suflet Îl va găsi pe Isus Hristos, Capul său și Sfătuitoarea sa, zi și noapte pentru totdeauna. Și aceasta este calea.

Înapoi la primul capitol din Geneza: „Și Spiritul lui Dumnezeu se mișca pe deasupra apelor. Dumnezeu a zis: „Să fie lumină.” Și a fost lumină” și lumina era viața. Dar lucrarea de creație nu a fost terminată. Lucrarea nu a fost dusă la sfârșit; nu era desăvârșită nici acum când Spiritul lui Dumnezeu se mișca deasupra ei. Au fost făcuți și alți pași. Nu trebuie să-l urmez pe fiecare în detaliu; vreau pur și simplu să aduc această idee înaintea dumneavoastră. Gândiți-vă! Următorul lucru a fost firmamentul; apoi, următoarea zi, apele s-au strâns împreună într-un loc și a apărut pământul; apoi, următoarea zi, pământul a adus rod; și tot așa vreme de șase zile. Acești pași nu au fost făcuți – urmați cu atenție acest gând, căci este o chestiune subtilă și necesită o minte subtilă pentru a-l prinde; dar odată înțeles, este pentru veșnicie. Acești pași succesivi din creația lumii, de-a lungul întregului proces de creație, nu au fost făcuți prin progres de la cuvântul creativ original. Vedeți lucrul acesta? Cum au fost făcuți acești pași? Prin creații succesive. Acest lucru ne arată că noi devenim creștini prin creație; noi rămânem creștini numai prin putere creativă; creștem în harul creștin numai prin creațiile succesive ale lui Dumnezeu. Nu există dezvoltare în viața creștină decât direct prin puterea creativă a Dumnezeului din ceruri, prin Cuvântul Său, prin Spiritul Sfânt.” Idem, pag.92

227. ”În primul capitol din Evrei, Isus este descoperit ca Dumnezeu, cu numele de Dumnezeu pentru că natura Lui este de Dumnezeu. Și așa este El, în totalitate Dumnezeu, pentru că este chiar “întipărirea Ființei” lui Dumnezeu. Acesta este Hristos Mântuitorul, Duh din Duhul, Ființă din Ființa lui Dumnezeu și este esențial de știut aceasta din primul capitol din Evrei, pentru a vedea care este natura Lui descoperită în capitolul 2 din Evrei - natura umană.” (Calea consacrată, pag.6)

228. ”Iar această identificare cu Dumnezeu nu este doar o asemănare, ci chiar o confundare, o “întipărire a Ființei Lui”, Duh din Duhul și Ființă din Ființa lui Dumnezeu.” (Idem.p.7)

229. ”Dumnezeu, în Hristos, prin Duhul Său Sfânt va locui bucuros cu noi și în noi pentru a ne salva, a ne curăți și a ne sfinți.” Idem, pag.15

### **E.WAGGONER: CINE ESTE MÂNGÂIETORUL?**

230. Dumnezeu este „Dumnezeul oricărei mângâieri” și „singurul Fiu născut, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.” Ioan 1:18. Astfel, Hristos este Mângâietorul pe care Îl avem împreună cu Tatăl. Observați legătura apropiată dintre afirmația că El este Mângâietorul cu aceea că „El este ispășirea păcatelor noastre” și pentru ale lumii întregi. Mângâierea pe care o dă El este mângâierea iertării și a eliberării din robia păcatului. El ne mângâie dându-ni-se pe Sine Însuși. Spiritul Sfânt este Reprezentantul lui Hristos. Este Hristos prezent în trupul tuturor oamenilor, nu numai în persoana lui Isus din Nazaret. El vine în numele lui Hristos, nu doar luând numele Său, ci descoperindu-L pe Hristos cel viu. De aceea, El este un alt Mângâietor. Mângâierea Lui este mângâierea lui Hristos. „Mângâierea Duhului Sfânt” are ca efect înmulțirea credincioșilor. Fapte 9:31. Aceasta pentru că Duhul sfânt învață toate lucrurile care aparțin lui Hristos. (E.Waggoner, Comori din Isaia, pag.118)

231. ”Acesta este Duhul pe care Il pune El în noi - Duhul Lui locuind în noi. Legea lui Dumnezeu este slujită de Duhul lui Dumnezeu. Când ajunge în inimă, ea este Hristos Insuși; este Hristos în voi , nădejdea slavei.” Adevărul în Hristos pag. 68

### **MC WILCOX**

232. „Cuvântul vorbește despre același Duh ca despre o persoană, pentru că poartă cu el viața și puterea lui Dumnezeu, în toate lucrările sale în natură și în har, și poartă prezența lui Dumnezeu în copilul credinței. El vine la cel credincios ca persoană, **PERSOANA LUI ISUS HRISTOS**, vorbind

despre și pentru El, mărturisind despre și pentru El.” (M.C. Wilcox, Signs of the Times, August 18, 1898)

### WILLIAM C. WHITE

233.       Pastorul Carr scria lui William White: „Se încearcă să se impună cu insistență de unii dintre conducătorii noștri că Duhul sfânt este o a treia persoană de aceeași natură cu Tatăl și cu Fiul, un membru al trioului ceresc, colaborator în procesul creațiunii și personal activ alături de Tatăl și de Fiul”...Vă rog să-mi spuneți ce ați înțeles din poziția mamei dvs. în privința personalității Duhului sfânt?...Știu frate White că nu v-ați îndepărta de învățăturile mamei dvs. și că aveți o înțelegere mai bună a acestora decât oricare altul. Voi aprecia foarte mult opinia pe care mi-o veți împărtăși. Asigurându-vă de stima și respectul de care le-am avut încă din copilăria mea față de tatăl, mama și familia White, sunt cu adevărat al dvs. în această credință binecuvântată”.

William White răspunde lui Carr:

“Declarațiile și argumentele unor slujitori ai noștri, în efortul lor de a demonstra că Duhul sfânt este o persoană ca și Dumnezeu Tatăl și Hristos, Fiul etern, m-au lăsat perplex și câteodată trist. Un popular maestru a spus: ”Putem să îl considerăm (pe Spiritul sfânt) ca pe cineva care este aici jos, manevrând lucrurile”. Frământările mele s-au mai estompat puțin când am înțeles din dicționar că una dintre semnificațiile personalității este caracteristica. Este prezentată în așa fel încât am tras concluzia că ar putea exista PERSONALITATE fără forma trupească care este posedată de Tatăl și de Fiul.

Sunt multe versete care vorbesc despre Tatăl și Fiul dar lipsesc versetele care să facă referiri similare referitoare la lucrarea comună a Tatălui și Duhului sfânt sau a lui Hristos și a Duhului sfânt, ceea ce m-a făcut să cred că Duhul, FĂRĂ INDIVIDUALITATE este de la un capăt până la celălalt al universului, și că prin Duhul sfânt ei locuiesc în inimile noastre și ajungem una cu Tatăl și cu Fiul, reprezentantul Tatălui și al Fiului.” (Willie White letter to Carr, 1935)

### JAMES WHITE

234.       „... Dumnezeu este o Ființă spirituală care are trup și mădule, ceea ce putem înțelege din faptul că El are o locuință și pentru că poate fi văzut și a fost văzut... Nu spune Dumnezeu că El umple imensitatea spațiului? Răspundem: Nu. Ps. 139, 7. 8: „Unde mă voi duce departe de Duhul Tău și unde voi fugi departe de prezența Ta? Dacă mă voi sui în cer, Tu ești acolo; dacă mă voi culca în Locuința morților, iată-Te și acolo”. Dumnezeu prin Duhul Său umple cerul și pamântul etc. Unii îl amestecă pe Dumnezeu cu Duhul Lui, și aceasta produce confuzie” (James White, Review and Herald, 7 martie, 1854)